

Ikt. sz.: HOB-40/3-2/2014.

HOB-1/2014. sz. ülés
(HOB-1/2014-2018. sz. ülés)

Ikt. sz.: Nbb-40/21-4/2014.

Nbb-5/2014. sz. ülés
(Nbb-5/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti**, valamint
Nemzetbiztonsági bizottságának
2014. június 4-én, szerdán, 15 órakor kezdődően
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet III. számú tanácstermében
megtartott együttes üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Az ülés megnyitása. A bizottságok határozatképességének megállapítása, a napirendi javaslatok elfogadása	7
Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása	7
<i>Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt bemutatkozása</i>	7
<i>Kérdések, vélemények; válaszok</i>	13
<i>Szavazás</i>	37
Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása	38
<i>Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszterjelölt bemutatkozása</i>	38
<i>Kérdések, vélemények; válaszok</i>	41
<i>Szavazás</i>	52

Napirendi javaslat

1. Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

2. Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Az ülés résztvevői

A Honvédelmi és rendészeti bizottság részéről Megjelent

Elnököl: **Kósa Lajos** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Simon Miklós (Fidesz), a bizottság alelnöke
Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP), a bizottság alelnöke
Ágh Péter (Fidesz)
Bíró Márk (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Mirkóczki Ádám (Jobbik)
Dr. Vadai Ágnes (független)

A Nemzetbiztonsági bizottság részéről Megjelent

Elnököl: **Dr. Molnár Zsolt** (MSZP), a bizottság elnöke

Németh Szilárd István (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)
Lezsák Sándor (Fidesz)
Móring József Attila (KDNP)
Mirkóczki Ádám (Jobbik)
Dr. Szél Bernadett (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Németh Szilárd István (Fidesz) távozása után Móring József Attilának (KDNP)
Lezsák Sándor (Fidesz) távozása után dr. Galambos Dénesnek (Fidesz)

A Honvédelmi és rendészeti bizottság titkársága részéről

Laban János főtanácsadó, a bizottság munkatársa
Ácsné Kovács Katalin, a bizottság titkárnöje

A Nemzetbiztonsági bizottság titkársága részéről

Dr. Imre Bernadett, a bizottság munkatársa
Magyar Árpádné, a bizottság titkárnöje

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt
Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszterjelölt
Demeter Márta országgyűlési képviselő (MSZP)

Megjelentek

Dr. Kontrát Károly parlamenti államtitkár (Belügyminisztérium)

Tasnádi László kabinetfőnök (Belügyminisztérium)

Dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke

Vargha Tamás parlamenti államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)

Dr. Dankó István közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)

Kovács József altábornagy, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat főigazgatója

Szegő László ddtbk., a KEH honvédelmi főosztály vezetője

Boros Bánk Levente (Honvédelmi Minisztérium)

Szijjártó Sarolta szakértő (Fidesz)

Dr. Enyedi Krisztián szakértő (MSZP)

Tóth Károly szakértő (MSZP)

Sas Zoltán szakértő (Jobbik)

(Az ülés kezdetének időpontja: 15 óra)

Az ülés megnyitása. A bizottságok határozatképességének megállapítása, a napirendi javaslatok elfogadása

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Tisztelt Honvédelmi és Rendészeti Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Nemzetbiztonsági Bizottság! Elkezdjük a munkánkat.

Miután együttes ülést tartunk, ezért először a Honvédelmi és rendészeti bizottság tagjait kérem, hogy a létszámenőrzés és a határozatképesség megállapítása miatt mindenki tegye föl a kezét, akinek pedig megbízása van, kérem, jelezze! *(Megtörténik.)* Hét. Tehát megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk.

A belügyminiszter úr meghallgatása kapcsán egy olyan kérés érkezett hozzánk, miután ez nyilvános bizottsági ülés, nem bizottsági tag parlamenti képviselő tehessen fel kérdést a jelöltnak. Kérem, hogy erről döntsünk! Illetőleg megkérdezem, hogy Demeter Márta képviselőtársunkon kívül van-e olyan parlamenti képviselő, aki esetleg hozzá kíván hozzá szólni és kérdezni kíván. *(Nem érkezik jelzés.)* Nincs jelentkezés. Akkor megkérdezem a bizottságot, hozzájárul-e ahhoz, hogy képviselőtársunk kérdezhessen. *(Szavazás.)* Köszönöm. Akkor Demeter Márta majd kérdezhet. *(Mirkóczki Ádám megérkezik az ülésre.)*

Két napirendi pontunk van, a belügyminiszter úr és a honvédelmi miniszter úr kinevezés előtti meghallgatása. Van-e más napirendi javaslat? *(Nem érkezik jelzés.)* Nincs. Akkor kérdezem a bizottságot, hogy elfogadja-e a napirendet. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Akkor megállapítom, hogy elfogadtuk a napirendet, határozatképesek vagyunk, hozzájárultunk, hogy képviselőtársunk kérdezzen. Átadom a szót elnöktársamnak.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Vendégek! A Nemzetbiztonsági bizottság korábban ülést tartott, de most újra meg kell állapítanunk a határozatképességünket, különös figyelemmel, hogy együttes ülésen vagyunk a honvédelmi bizottsággal. A Nemzetbiztonsági bizottság hat fővel határozatképes. Helyettesítésre nem került sor.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a két miniszteri kinevezés előtti meghallgatást támogatják-e mint kiküldött napirendet. Aki igen, az kérem, hogy szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ez egyhangú.

Elnök úr, parancsoljon!

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Köszönöm. Akkor átadom a szót miniszterjelölt úrnak. *(Dr. Szél Bernadett megérkezik az ülésre.)*

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt bemutatkozása

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A feladatomban az, hogy bemutassam magamat, és bemutassam azt, hogy a későbbiekben milyen feladatot szeretnék elvégezni a Belügyminisztériumban.

Többen ismernek már a jelenlévők közül, hiszen több bizottságban már számon kérték az elmúlt időszak tevékenységét, teljesítményét, és sikerült meggyőzni

önöket arról, hogy a későbbiekben is hasonló ütemben, gyors ütemben és eredményesen fogja a Belügyminisztérium elvégezni a munkáját.

Pintér Sándor vagyok, a legmagasabb iskolai végzettségem a Rendőrtiszti Főiskola és az ELTE jogtudományi kara. Hosszú idő óta, 24 éves korom óta rendőr vagyok. Rendőrből lettem egy darabig vállalkozó, szintén a rendészeti területen, majd ezt követően, '98 és 2002 között már belügyminiszteri tisztséget töltöttem be, illetve 2010-től ismételten. Úgy gondolom, hogy a személyemről ennyi elegendő.

A belügyminisztériumi célkitűzések az elkövetkezendő időszakra. Mindenekelőtt az önkormányzatokkal kezdeném, hiszen ez az egyik legnagyobb feladat a Belügyminisztériumon belül. Az elmúlt időszakban az önkormányzati törvény megalkotása volt az egyik legnagyobb feladat, úgy gondolom, hogy sikeresen végrehajtottuk, megújítottuk az önkormányzati törvényt, és ennek kapcsán sikerült olyan negatívumokat megszüntetni, amelyek korábban akadályozták az önkormányzatiság fejlődését.

Az önkormányzatiság fejlődését akadályozta még az a rendkívüli adósságállomány, amely az önkormányzatok területén összegyűlt, ennek megfelelően a kormány az adósságot az önkormányzatoktól átvállalta, és ennek eredményeképpen egy újabb fejlődési pálya nyílik meg az önkormányzatok előtt.

Ahhoz, hogy a későbbiekben ez ne ismétlődjön meg, hogy az önkormányzatok eladósodnak, át kell tekinteni azt a feladatfinanszírozási rendszert, amit kialakítottunk az önkormányzatok területén. Egyik fontos elemének tartom azt, hogy egy egységes állami adatbázis alapján történjen meg az önkormányzatok pillanatnyi költségvetési, költségekészítési, illetve anyagi lekötési eredményeinek az ismerete. Ennek megfelelően a költségvetési informatikai rendszer kiépítését szükségesnek és indokoltnak tartom az önkormányzatok irányában. Ez a későbbiekben gátját jelenti annak, hogy az önkormányzatok eladósodjanak, és lehetőséget ad egy olyan elemző munka elvégzésére, amely biztosítja a kormányzat számára, hogy hol kell megfelelő újabb támogatást, segítséget nyújtani az önkormányzatoknak. Tehát mindez, úgy gondolom, hogy a feladatfinanszírozási rendszer megszilárdításához vezethet.

Az adóssági gát, az ellenőrzés és a tudományos kutatás az egyik fő célkitűzésünk az elkövetkezendő időszakra.

A másik kiemelkedő tevékenysége és feladatköre a Belügyminisztériumnak, a közfoglalkoztatás. Az elmúlt időszakban volt olyan nap, amikor egy napon a Belügyminisztérium 235 ezer embert foglalkoztatott. Ennek megfelelően, úgy gondolom, hogy a későbbiekben is ezt a feladatkört tovább kell vinni. A piac nem képes a magyar munkaképes lakosság teljes felszívására, ezért meg kell azt alkotni, hogy a piac által fel nem vett munkaerőnek megfelelő munkát tudjunk adni. Ezt tovább kell fejleszteni. A célkitűzésünk az, hogy a kormányzati ciklus végére egy teljes foglalkoztatáshoz jussunk el, hogy akinek nem tud a piac munkát adni, annak adjon az állam munkát, ennek megfelelően tartsa karban a munkaerő-képességét ennek az embernek, ennek megfelelően értékteremtő munkát végezzenek. Úgy gondolom, hogy ez az önkormányzatokkal, az egyes szociális szövetkezetekkel együttműködve sikeres lehet.

Ahhoz, hogy ezt sikerre tudjuk vinni, lényeges a munkaerőképzés is. Itt meg kell találnunk azokat a pontokat, ahol a jelenlegi felkészültségük alapján, megfelelő beiskolázottsággal ezek az emberek hasznos tagjai tudnak lenni a mindennapok gazdaságának. Ahhoz, hogy ezt meg tudjuk tenni, a helyi igényeket fel kell mérni, a helyi igényeket figyelembe véve, az önkormányzatok tájékoztatása alapján, az önkormányzatokkal való együttműködéssel ezt meg lehet oldani.

Biztosítani kell mindenféleképpen az utat és a lehetőséget, hogy visszatérjenek ezek a munkaerők a piacgazdaságba. Mi két utat látunk: magának a piacgazdaságnak a fejlődéséből eredő felszívóhatást, a másik, hogy ha ez nem következik be, olyan szociális szövetkezetek létrehozását, amelyek a későbbiekben az államtól függetlenül meg tudnak jelenni a piacon, és eredményes gazdálkodást tudnak folytatni.

Harmadik területünk a vízügy. Vízügy területén először a kormányzat 2010-ben egy rendkívüli területtel találkozott, ez a rendkívüli helyzet a Sajó-Hernád-völgyi árvíz volt, amely összesen 349 lakóingatlanok elmosását jelentette. Itt kapott először feladatot a Belügyminisztérium a katasztrófavédelem területén, hogy újjáépítse ezeket a házakat, majd ezt követően a különféle védművek kiépítésére kaptuk a második feladatot.

A későbbiekben egyértelművé vált, hogy a katasztrófavédelem és a vízügy a különféle nehézségeket okozó helyzetekben csak együttműködve tud létezni, ezért döntött úgy a kormány, hogy a későbbiekben a Belügyminisztérium irányítása alá adja a vízügyi területet is. A vízügyi területek közös irányítása alá adásából nemcsak az az eredmény született, hogy a katasztrófavédelem területén együttműködnek a kollégáink, hanem az is, hogy a békeidőben, amikor nincs árvíz, együtt tudnak gondolkodni a belvív- és együtt tudnak gondolkodni az öntözési rendszerekben, a kettős funkciójú csatornák kialakításában. A vízzel általában két probléma van: ha sok van belőle vagy ha nincs belőle. Ennek a feladatnak a megoldását szeretnénk a két terület közös együttműködésével elérni.

Ugyanakkor itt még feladatunk az európai uniós elvárásoknak való megfelelés, így különösen az ivóvízbázis, az ivóvíz arzénmentesítésének kérdésköre is. Célkitűzésünk, hogy ez az európai normáknak megfeleljen, célkitűzésünk az, hogy a szükségtelen víz elvezetését megoldjuk, és vízmegtartó képességet kell az országban kialakítani, ami a későbbiekben a mezőgazdasági ellátásnál az aszályos időben rendelkezésre állhat.

Migrációs terület. Itt elsősorban a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal az, amely tevékenykedik. Ez a hivatal az, amelyik a határon túl élő magyarok nemzeti együttműködésére kialakított kormányzati elveket gyakorlatilag megvalósította, mintegy 500 ezer fő volt az, aki magyar kettős állampolgárságot kapott, ez a legfontosabb feladata.

A migrációs területet az európai uniós irányelveknek megfelelően kell végrehajtani, ami azt jelenti, hogy olyan intézkedéssorozatot tudunk csak megtenni, amit az Európai Unió elfogad. Itt ezen a téren még a menekültügyi kérdést is meg kell oldanunk, rendeznünk kell, összhangban az Unióval, ami sok esetben úgy tűnik, mint ha nem lenne eléggé határozott a magyar intézkedéshez képest.

A jogi, elvi változások. A közös migrációs politika szabályozórendszerében az Unión belül megfelelő álláspontunk van, ezt szeretnénk továbbvinni, ugyanakkor a szomszédos országokkal, különösen Szerbiával és Ukrajnával szeretnénk olyan együttműködést kialakítani, ami megakadályozná az illegális migrációk Magyarországra való bejutását. És természetesen Magyarországon belül a magyar migrációs politika, bevándorlási politika kialakítása egy fő feladatunk, ami az egyik oldalon a tolerancia, a másik oldalon a beilleszkedés, a harmadik oldalon annak az akadályozása, hogy olyan, bűncselekményből élők, illegális migránsok ne jussanak az országba, akik a magyar lakosságot irritálják, a magyar közrendet, közbiztonságot veszélyeztetik.

A közigazgatási informatika területéről. Itt rendkívüli fejlesztést szeretnénk végrehajtani, ami mind az ügyintézési rendszer egyszerűsítését, mind az elektronikus aláírás kidolgozását, teljes elterjesztését az elektronikus ügyintézésnek biztosítja. A

jogszabályok megfelelő előkészítését kell első lépésben elvégezni, a második lépésben meg kell találnunk azokat az anyagi erőforrásokat, amelyek biztosítják ennek a feladatnak a végrehajtását. Ehhez természetesen nemcsak az államigazgatási területeknek, hanem a civil területeknek is csatlakoznia kell. Ehhez a civil feladathoz elsősorban a széles adatátviteli internetkapcsolat kialakítása szükséges, ami más minisztériumokkal társulva kell hogy végrehajtásra kerüljön.

A rendészet területén elsősorban a feladatokat szeretném a legnagyobb területtel, a rendőrséggel kezdeni. A rendőrség kiemelkedő eredményeket ért el az elmúlt időszakban mind a bűncselekményszám csökkentésével, mind pedig a bűnelkövetők felderítésének eredményességével.

Itt egy óriási adósságot kell lefelőször törleszteni: ezen a területen is meg kell alkotnunk az életpályamodellt, hisz a kollégáink igénybevétele már rendkívüli, és az ennek az igénybevételnek megfelelő elismertségük még nincs meg. Itt a rendészeti karral, a szakszervezetekkel közösen egy új életpályarendszer kialakításán tevékenykedünk, amely mind a fizetés, mind a szolgálatellátás területén, mind pedig az egyéb olyan juttatások területén, amelyek a hivatásos állományhoz kötődnek, az állam szolgálatához és az állampolgárok szolgálatához kötődnek, változást szeretnénk elérni.

Ezekben a rendszerekben elsősorban kiemelném a korábban már felvetett lehetőséget, hogy a hivatásos állomány tagjai, a kormánytisztviselők saját önrész nélkül hitelhez jussanak, saját tulajdonú lakáshoz, házhoz juthassanak megfelelő hitelkonstrukció biztosításával. Szeretnénk egy életbiztosítási rendszert bevezetni, és az illetményfejlesztést is természetesen célul tűztük, amely illetményfejlesztés mértékét szeretnénk az állam, a kormány megfelelő gazdasági fejlesztéséhez kötni. Mindehhez természetesen az ország gazdasági fejlesztőképessége nélkülözhetetlen.

Egyértelműen fogalmazva: a rendőrség teljesítette az elmúlt időszak kötelezettségeit, azonban hozzá kell tegyem, hogy a rendőri létszámot elsősorban a kistelepülések, elsősorban az önkormányzati területek még keveslik annak ellenére, hogy az európai uniós átlagban benne vagyunk. Szeretnénk, ha Magyarországon több rendőr tevékenykedne.

Itt még kiemelném a jelenlegi célkitűzéseink közül a szervezetirányítási rendszer átalakítását, a technikai átalakítást, a 112-es rendszer bevezetését, amely 112-es hívószám a lehető leggyorsabb reagáló képességre ösztönözné a kollégáinkat és tenné lehetővé számukra. Itt a gépkocsipark fenntartása, a rádiórendszerek üzembiztonsága mindenféleképpen nélkülözhetetlen, és a kistelepülések közbiztonsága esetében - azon túl, hogy a rendőri állományt esetleg az önkormányzati elvárásoknak megfelelően megemeljük - az együttműködés az önkormányzati területek biztonsági embereivel; itt a halőrök, mezőőrök, vadőrök és más önkormányzati biztonsgot szolgálókkal szeretnénk ismételten magasabb szintre emelni. Megadtuk ennek a jogi háttérét, ezt a jogi háttérrel tartalommal kell a későbbiekben feltölteni.

És itt szeretnék az önkormányzati törvény preambuluma is utalni, hogy az önkormányzatok évszázadokon keresztül önerőből meg tudták oldani ezt a biztonsági kérdést; most állami segítséggel, a Készenléti Rendőrséggel és a helyi körzeti megbízottak, úgy gondolom, közösen lényegesen jobb közbiztonsgot tudnak majd a későbbiekben adni a környezetükben élőknek.

Itt még kiemelném a polgárőrökkel való együttműködést. Magyarországon rendkívül fontos a polgárőrség, amely önkéntes munkán alapul. Ahhoz, hogy ezt elérjük, nélkülözhetetlen a képzés: a középiskolákban már - mintegy hetven középiskolában - rendészeti képzést adunk, a rendőrségi szakközépiskolákban

képezzük a tiszthelyetteseket, itt bevezettük a modulrendszerű képzést, a főiskola egyetemmé vált, vezetőképző, parancsnokképző intézményeket hoztunk létre. Ezeket szeretnénk megtartani, és egy új dolgot szeretnénk bevezetni: ez pedig a tehetséggondozás. Jelen pillanatban nagyon sok a szubjektivizmus egy-egy vezető kinevezésében, a felettes vezető dönt 100 százalékosan. Nem biztos, hogy ez megfelelő ismeret nélkül történhet a későbbiekben, ezért a tehetséggondozást az teszi szükségessé, hogy képezzük a tehetséges embereket, megfelelő pszichológiai, egyéb parancsnoki készségi vizsgálatokon essenek át, és a parancsnokok, vezetők ne a saját maguk által jelöltekből, hanem egy hármass csoportból - akiket a legjobbnak tartanak a tudósok - választhassanak a későbbiekben, így a szubjektivizmus egy részét ki tudjuk küszöbölni. Ezeket a módszereket már a nyugat-európai nagyvállalatok vezetőinél bevezették, és ott eredményesen működik. Egyes nyugat-európai rendőrségi területeken szintén bevezették, és ott eredményesen tudják alkalmazni.

A következő nagy területünk a katasztrófavédelem. Itt már említettem a vízügyi területet. Ugyan az átalakítás és a törvény az elején sok kritikát kapott, de egyértelműsítette a későbbi katasztrófavédelem kezelését, hogy helyes döntés volt a katasztrófavédelem felállítása, a törvény megalkotása, és úgy gondolom, hogy példaértékűnek tekinthetjük a 2013-as dunai árhullámnak az országon keresztül való vezetését és kezelését. Ezért elismerés, úgy gondolom, mind a vízügyeseknek, mind pedig a katasztrófavédelmis kollégáknak. Ezt az együttműködést tovább kell fejleszteni, ahhoz, hogy ne csak katasztrófavédelemben, hanem általános helyzetekben, esetleg a mezőgazdasági öntözővíz elrendezésében és a helyszínre, a megfelelő öntözési területre való vezetésében is működjenek a későbbiekben közösen.

A szervezetet bővítjük. Járásszékhelyeken megjelentek a tűzoltóegységek, megjelentek a tűzoltóórsők. Ezeket teljessé akarjuk tenni, Magyarországon ne legyen olyan járásszékhely, ahol megfelelő tűzvédelem ne állna rendelkezésre. Mindenféleképpen közelebb szeretnénk kerülni a veszélyeztetett területekhez, legyenek ezek ipari területek vagy pedig az állampolgárok házai, lakásai, otthonai. És itt is egy együttműködési terület: nagyobb együttműködést szeretnénk az önkormányzati tűzoltó testületekkel. Ez már jól látszik a 2014-es költségvetésben, ahol mintegy 300 millió forint áll rendelkezésre az önkéntes tűzoltókkal való együttműködésre, technikájuk fejlesztésére.

Büntetés-végrehajtási intézet. Az önök segítségével és közreműködésével sikerült megoldanunk azt, hogy az 1979. évi büntetés-végrehajtási törvényerejű rendeletet törvény váltsa fel. Ennek a bevezetése kezdődött meg, bevezetése kapcsán, azt gondolom, hogy lényegesen eredményesebb lesz a büntetés-végrehajtás. Az eredményességét úgy tekintjük, hogy minél több megbicsaklott életpályát tudjanak visszavezetni a társadalomba, ez az elsődleges célkitűzés. A módszerekben nekünk már az elképzeléseink megvannak, azonban vannak viták efelől. Mi a foglalkoztatásban, a munkában látjuk a visszavezetés alapját, hiszen senki nem élhet munka nélkül a kinti társadalomban sem. Ennek megfelelően jelen pillanatban, miután bevezettük a kötelező munkavégzést az intézetekben, a 75 százaléka az elítélteknek dolgozik; szeretnénk ezt a számot föltornázni száz százalékra. És az öneltartás felé szeretnénk elmenni, hogy tartsák el magukat azok az emberek, akik a büntetés-végrehajtási intézetben fogva vannak tartva. Ennek megfelelően fejlesztettünk különféle iparágakat, különféle megbízásokat, mintegy 70 százalékát a saját eltartásuknak a büntetés-végrehajtási intézetek fogvatartottai ma már megtermelik. Szeretnénk itt is teljes összegre menni, szeretnénk, hogy ha nem azok tartanák el az elítélteket, akiknek a sérelmére ők bűncselekményt követtek el.

Jelen pillanatban, a mai napon 18 251 fogvatartott van a büntetés-végrehajtási intézetekben. Ez 142 százalékos túlterheltséget jelent az intézetekre. Itt szeretnénk új büntetés-végrehajtási intézetet építeni, amely lehetővé tenné, hogy megfelelő körülmények között tudjuk őket őrizni és visszavezetni a társadalomba.

Ami még az új törvényben megjelent, és aminek szeretnénk megfelelni, hogy egyénre szabott végrehajtási modelleket alakítsunk ki, és ennek megfelelően képezzük, illetve tartjuk fogva az elítélteket.

Szeretnénk, ha a büntetés-végrehajtásban végzett munka és a közfoglalkoztatás összeérne, hiszen az egyik legnagyobb probléma az jelen pillanatban, hogy ha valaki börtönviselt, nem szívesen veszik fel a piaci munkaterületekre. Mi azt gondoljuk, hogy akkor viszont a megélhetésük rendkívül nehéz, hiszen segélyekből tengetik életüket vagy pedig utcára kerülnek. Ezért szeretnénk, hogy ha a közfoglalkoztatás és a börtönből való kikerülés és a pártfogói felügyelet ezt a kérdéskört egységesen megoldaná.

A nemzetvédelmi szolgálat a következő terület, amit gondoltam, hogy el kell hogy mondjak, ez pedig a korrupció elleni küzdelem kérdése. Nagy valószínűséggel a Belügyminisztériumhoz kerül ez a teljes terület, mármint a korrupcióellenes küzdelem. Ennek egyik része a Nemzeti Védelmi Szolgálat tevékenysége. Itt elsősorban a belső korrupció hatékony megelőzését tűzzük ki célul, és ennek az elvégzése és ennek a folytatása során szeretnénk kitekinteni az ország más korrupció sújtotta területére is. Remélem, hogy ez sikerrel fog járni.

A Nemzeti Védelmi Szolgálatnak tiszta, átlátható, szakmailag megkérdőjelezhetetlen az eddigi tevékenysége, és azért küzd a későbbiekben, hogy ilyen legyen a teljes államigazgatás. Remélem, hogy siker fogja vezetni.

A Terrorelhárítási Központ. A Terrorelhárítási Központnak kettős feladata van, az egyik feladata az, hogy a Magyarország ellen irányuló terrorcselekményeket vagy ezek gondolatait, előkészületeit is felismerje, és a megfelelő ellenlépéseket tegye, illetve a műveleti osztálya a fegyveres bűnelkövetők elfogásában segítse a rendőrséget, segítse a büntetés-végrehajtást vagy esetlegesen a NAV munkatársait. Tehát hogy a veszélyt, a kiemelkedő veszélyt átvállalja a fegyveres bűnözők esetében más szolgálatoktól. Ennek megfelelő a felkészítése, ennek megfelelő a felszereltsége.

Az elmúlt időszakban 338 alkalommal teljesítették ezt a szolgálatukat. Minden alkalommal élve, sérülésmentesen fogták el az elkövetőt. Én azt gondolom, hogy ez a munka a későbbiekben is nélkülözhetetlen lesz az adott területen.

Két főméltóságnak, a miniszterelnöknek és az államelnöknek a személyi biztosítását is végzik. Ez idáig semmilyen gond, probléma ezen a területen sem merült fel.

Az Alkotmányvédelmi Hivatal és a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat. Miután nyílt az ülés, ezért csak érintőlegesen említettem. Mind a kettő fejlesztésre szorul, mind a kettőnek anyagi eszközökre van szüksége ahhoz, hogy a kor követelményeinek megfelelő, itt elsősorban az informatikai területen megjelenő új hírszerzésnek a megakadályozását, illetve a különféle hírszerző okokból vagy más okokból egyes területekre történő behatolását megakadályozzák. És legyen felkészülve arra, hogy ha az állam érdeke úgy kívánja, mi viszont megfelelő információt tudjunk szerezni azokban az esetekben, ahol el akarják előlünk titkolni az információkat.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Elnök Urak! Úgy gondolom, hogy kimerítően elmondtam, hogy mit szeretnénk csinálni.

Kérdések, vélemények; válaszok

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Köszönöm szépen. A kérdések következnek. *(Jelzésre:)* Harangozó képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP), a Honvédelmi és rendészeti bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter Úr! Előzetesen annyit szeretnék rögzíteni a sajtó számára is, hogy nem mi vagyunk felkészületlenek, biztos vagyok benne, hogy az MTI és a kormánypárti média szorgosan jegyzetelte a miniszter úr minden szavát, de azért azt rögzítsük, hogy ennek a bizottsági meghallgatásnak nem tárgya sem a vízügy, sem az önkormányzat, sem a közigazgatási informatika. Tehát ha mi nem ilyen témában fogunk beszélgetni miniszter úrral, akkor nem azért van, mert mi nem készültünk, hanem azért, mert ennek a két bizottságnak ezek a területek nem tárgyai. Ráadásul ma sem tudjuk, miután a kormány nem nyújtott be semmilyen rendeletet, törvény pedig nem szabályozza, hogy például a vízügy a Belügyminisztériumban lesz-e vagy nem, és lehetne ezt hosszan sorolni.

A bizottságunk könnyű helyzetben van, mert Pintér miniszter úr is ismert számunkra, nem kell bemutatkoznia, és Hende miniszter úr is olyan jelölt, aki az elmúlt négy évben végigvitte a kormányzást, tehát pontosan lehet látni, hogy milyen mérleget hagyott az elmúlt négy évben a tevékenysége maga után. Négy évvel ezelőtt azért Pintér Sándor kinevezését sok szempontból komoly várakozás is megelőzte, hiszen mint el is mondta magáról, rendőrségi tapasztalattal, volt belügyminiszteri tapasztalattal rendelkezett. Sokan gondolták, hogy a rendőrség megerősítéséhez, akár az állomány megvédéséhez is vezethetne akár még a saját kormányzati vagy pártpolitikai támadások tekintetében is - így történhetett volna.

Ezekkel a várakozásokkal szemben az elmúlt négy év minden szempontból komoly csalódás volt. *(Németh Szilárd István: Vagy inkább a választások voltak komoly csalódások?)* Az egyik az, hogy minden látszat ellenére a rendőrség valódi modernizálása nem kezdődött meg az elmúlt négy évben: ugyanabban a struktúrában, ugyanazokkal az eszközökkel, egy kicsit több pénzzel meg egy kicsit több létszámmal folytatták a tevékenységet, már ami egyébként magának a rendőrségnek, az általános rendészetnek vagy bármelyik másnak, mondjuk, a büntetés-végrehajtásnak az általános működését jelenti.

Az a gördülő akció, amit itt sokat kritizáltunk az elmúlt négy évben, most már szemmel láthatóan, önök által is bevallottan megbukott. Ez az ötmegyés akció, amit pont a keleti országrészben kezdtek el a tavalyi évben végrehajtani - kevesebb sajtóvisszhanggal, de végrehajtani -, pontosan arról szól, hogy belátták önök is, hogy annak semmi értelme nincsen, hogy a Készenléti Rendőrség kollégái az ország egyik végéből a másikba ellátogatva egy-egy települést megszállnak, majd otthagyják, hiszen így nemhogy két hét alatt nem lehet rendet tenni, de még két hétig sem lehet rendet tartani egy településen, ahol utána nincs rendőri jelenlét. Tehát ennek az ötmegyés akciónak - ha jól értettük itt a megyék látogatása során is - a lényege az, hogy a Készenléti Rendőrség kollégái a megyei rendőri vezetők fennhatósága alatt a helyi problémákba próbálnak besegíteni, ez legalább már előrelépés.

Ha valami kétségkívül javult, az a statisztikák, azok biztos, hogy javultak, és azok is leginkább csak a választásokra. 2012-ig az addigi egységes statisztikai rendszerben, ami egymáshoz viszonyítva reális adatokat adott - azért azt mondjuk el konkrétan: 2009-ben 394 ezer volt az összbüncselekményszám, ez 2012-re 472 regisztrált büncselekményt jelentett. Ha jól emlékszem egyébként, talán '90 óta a legrosszabb adat volt, akármilyen kormányok is voltak előtte.

Azt viszont a sajtó és a nyilvánosság számára szeretném világossá tenni, hogy ez a bámulatos javulás, amit most lehet látni a statisztikákban, nem valós folyamatokra mutat rá. E mögött két fontos jogszabályváltozás volt: az egyik az, hogy a szabálysértési értékhatár 2,5-szeresére fel lett emelve, tehát ezek az elkövetett cselekmények, amelyek 2012-ben még bűncselekménynek számítottak, utána '13-ban már meg sem jelentek; a másik, ami számában még fontosabb és súlyosabb, az az új Btk. hatálybalépésével a bűnhalmazatra vonatkozó szabályok eltörlése volt, tehát százszoros, ezerszeres, mondjuk, informatikai jellegű bűncselekmények addig megjelentek, most már nem jelennek meg a statisztikában.

Szeretnék itt is korrekt és megengedő lenni. Lehet, hogy ez jó változás volt, de azt az egyet ne hazudjuk se az országnak, se saját magunknak, hogy 2012-es és 2013-as statisztikákat össze lehet hasonlítani. A '13-ast és '14-est meg a '14-est és '15-öst össze lehet majd hasonlítani, és abból lehet tendenciákat levonni, de ezeket az éveket semmiféleképpen se lehet objektíve összehasonlítani.

Azt mondta a miniszter úr a TEK kapcsán, hogy még a gondolata is megakadályozható legyen, hogy terrorcselekmény készüljön Magyarországon. A TEK létrehozásának, ha volt indoka, akkor valóban ez lehetett volna, és nemcsak külső terrorcselekmény tud lenni egy országban, hanem belső is.

Itt szeretném felhívni a figyelmét mindenkinek, hogy néhány hónappal ezelőtt Budapest belvárosában bomba robbant, és arra is szeretném felhívni a sajtó figyelmét is, hogy nagyon érdekes módon azóta senki meg nem kérdezte még a belügyminisztertől, hogy a százfős nyomozó csoport mire jutott az elmúlt hónapokban; vagy hogyan lehet az, hogy a TEK a robbantás megakadályozására nem volt alkalmas, hiszen minden eszközt valóban ezért kapott meg, hogy a terrorcselekményeknek esetleg a megakadályozását is meg tudja tenni; titkosszolgálati eszközök, pénz, paripa, fegyver, minden. Ha már bekövetkezett, akkor a rendőrségnek pedig el kéne kapnia a tettest. Úgy tudom, hogy ebben nem nagyon jutottunk előre, de nem is nagyon kérdezte meg senki valamiért, ma már Magyarországon ez senkit nem érdekel, pedig azt gondolom, fontos lenne tudni, hogy ez hogyan és milyen okból történt.

Az állomány szempontjából biztos, hogy súlyos csalódás volt Pintér Sándor második minisztersége, hiszen az életpályamodell, ami itt újra szóba került, és a 30 százalékos béremelés 2010-ben kormányzati ígéret volt, miniszterelnöki és belügyminiszteri ígéret szó szerint állománygyűlésen; ha a 30 százalék így nem is, de az életpályamodell és a béremelés mindenféleképpen. Nem történt belőle semmi. Ez az ígéret a kampányban a miniszterelnök szájából újra elhangzott, és most a miniszter úr szájából is újra elhangzott.

Nem állt ki a miniszter úr a kollegái mellett, akiket, mondjuk, bizonyos törvénnyel lehozogoztak, de akkor sem, amikor politikusok a parlamentben lekádárhuszározták azon kollégáit, akik ugyanazt az egyenruhát viselték, miniszter úr, amit ön is a rendszerváltás előtt. Nem gondolnám, hogy pusztán ezért bárkit ilyen jelzővel lehetne illetni, de ha megtörtént, legalább illetet volna kiállni értük.

És nemcsak szó nélkül tűrte, de sajnos a Belügyminisztérium aktívan részt vett a szolgálati nyugdíjrendszert eltörlő szabályozás kidolgozásában, amivel megalázták azokat a már nyugdíjba vonult embereket. És itt lehet továbbra is - még egyszer és mindig el fogom mondani - a 30-40 éves kivételeket hozni, azok indokoltak is, de ebben a történetben a döntő többsége az érintetteknek bőven 50 év fölötti kollégák voltak, ahogy egyébként annak idején a miniszter úr is, amikor elment, és én meg azt gondolom még most is, hogy ez így van rendben.

Mindennek eredménye, azt gondoljuk, az az óriási fluktuáció, amit nem sikerült megállítaniuk, pedig nem volt meg a határőrség és rendőrség integrációja és még nyugdíjrendszer sem. Ettől függetlenül önök 3500 rendőrt jelentettek meg, a saját maguk által adott válaszból viszont kiderül, hogy még 6688 fő új rendőrt vettek fel, és ez tényleg elismerésre méltó. Ugyanebben az időszakban 3922 le is szerelt, és összesen nincs a kettő közötti különbség 3500 közelében sem, de sokkal fontosabb az a tendencia, hogy képtelen a szervezet megtartani a kollégákat, és valószínűleg az előbb felsorolt okokból elsősorban.

Szintén a miniszter úr feladatkörébe tartozik - és ebből nem hallottunk semmit - a magánbiztonsági ágazat szabályozása és felügyelete, ahol nagyon-nagyon durva és nagyon-nagyon aggasztó körülmények uralkodnak. Több jel arra mutat egyébként, hogy a feltételezett ezer vagy több ezer milliárdos áfaeltüntető ügyek tekintetében ez az ágazat komoly szerepet vállal. Az elmúlt hetekben, ha jól tudom, ott valahol Pécs környékén komoly NAV-akciók voltak, ahol ilyen cégek vezetőit elfogták, lefoglalták, előzetesbe rakták adócsalás gyanújával.

A vagyonvédelmi szektor botrányos működésének legnagyobb vesztese azonban a költségvetésen kívül az a 90 ezer ember, akik szinte embertelen körülmények között dolgoznak ezen a területen olyan órabérékért, amelyeket leírni se lenne szabad, sőt szerintem most sem szabad, mégis megtörténik. Nemhogy minimálbért nem láttak, de talán még a közmunkaprogram által biztosított összegeket sem kapják meg, tisztán, fehéren pedig biztos, hogy nem, maximum feketén. És mindezt terheli ugye az a kiadás és költség, amit az új oktatási rendszerrel bevezettek, de aminek túl sok előnyét még - legalábbis a szakma képviselőitől - nem hallottuk.

A büntetés-végrehajtásról egy mondat. Miniszter úr, nagyon nagy tisztelettel kérem, ne mondjunk ilyeneket, hogy 75 százaléka dolgozik a büntetés-végrehajtásban a fogvatartottaknak, mert ez nem igaz, ez objektíve nem igaz, és olyanba se menjünk bele, hogy a 100 százaléka dolgozni fog, mert soha nem fog a 100 százaléka dolgozni. Csak egy objektív okot mondok: például vannak bent beteg emberek is, akik nem fognak tudni dolgozni. Szerintem nincs nyomás ma, igazi nyomás a kormányon, hogy ilyeneket mondjon. Az, hogy a bv-ben a foglalkoztatottság bővüljön, egy nagyon fontos cél, és az elmúlt négy évben is az ellenzék is ilyen szempontból ebben minden segítséget megadott. Ez egy közös cél, de fölösleges ilyeneket mondani, és nem igaz, tehát a 75 százalék nem dolgozik ma Magyarországon. Az előzetesházakban a fogvatartottak fele se tud dolgozni ma sem, nincs rá fizikai lehetőség, hogy egy 2-300 százalékon túlterhelt börtönben az ott fogvatartottak egyébként előzetes letartóztatásuk alatt munkát végezzenek.

Egyet még szeretnék reagálni, amit nem terveztem, és utána négy rövid kérdést fogok csak feltenni. *(Németh Szilárd István: Milyen szerencsénk van!)* Persze tény és való, hogy az lenne a legjobb, hogy aki bűnelkövető, az nem kerülne a társadalomnak sok pénzébe, és leginkább az lenne a legjobb, ha az áldozatok szerepe egy picit felülértékelődne, de ehhez a büntetőpolitikát kéne megváltoztatni, miniszter úr. Azt a büntetőpolitikát, amelyik ma nem az áldozatra koncentrál, no, pláne nem az áldozat kártalanítására és jóvátételére, hanem arra, hogy jól lecsuk mindenkit, amit közös pénzből fizetünk, és majd azon dolgozunk, hogy minél több ott ülő ember munkát kapjon. A Nemzeti Védelmi Szolgálat - csak egy mondat -, igen, megkapta a lehetőséget, hogy a teljes államigazgatást felügyelje. Azért az sokat elmond, szerintem, arról a törvényről, hogy kivéve a minisztereket és az államtitkárokat. Tehát nyilvánvalóan Magyarországon a korrupció a minisztereknél és az államtitkároknál

megáll, és csak az apparátus és a munkatársak végzik, ha egyáltalán van korrupció ma Magyarországon, mert nyilván ez is megkérdőjelezhető.

Mindezek fényében a kérdéseim röviden. Az egyik politikai. Ön azt mondta, hogy két hét alatt rend lesz, az előző kampányban, ebben a kampányban pedig a miniszterelnöknek jelentette, hogy Magyarországon rend van - ez egy elég keretes négy év -, azt szeretném kérdezni, hogy miniszter úr ezt fenntartja-e, vagy kampányszlogennek tartotta akkor is és tartja most is. Ez azért érdekes, mert ez megmutatja, hogy a kormány és a jelenlegi belügyi vezetés szerint ez már az az állapot-e, amit kitűzött célul, vagy azért van ezen mit javítani, meg hogy egyáltalán látja-e a kormány azt, hogy valójában az emberek között milyen megítélése van ma a közbiztonságnak.

Lesz-e eredménye a Lehel úti robbantás nyomozásának?

Marad-e ez az úgymond csendőrségszerű, Készenléti Rendőrség vezénylesén alapuló működés a rendőrségnél mint főszabály, vagy esetleg belefognak valami valódi modernizációba, ami rendszerszerűen teszi lehetővé az állandó és megbízható rendőri jelenlétet minden területén az országnak?

Legyen kedves megjelölni valami céldátumot, hogy mikorra várható ez az új életpályamodell - az elmúlt négy évben nem sikerült behozni - és az illetményemelés.

Az életpályamodell részeként legalább fontolóra veszik-e azt, hogy a szolgálati nyugdíjrendszernek egy új szinten való bevezetését mégiscsak visszahozzák ezen a területen, hiszen nincs olyan európai ország és nincs olyan normális ország a világban, ahol nincs a szolgálati nyugdíjrendszernek valamilyen szintje. Nehéz elképzelni, hogy rendőrök, bv-felügyelők vagy vonulós tűzoltók 20 éves koruktól 60 éves korukig fogják ezt a szakmát végezni.

És hajlandók-e további lépéseket tenni azon törvény után, ami szemmel láthatóan kudarcot vallott egymagában, hogy a vagyonvédelmi szektor kifehéritése és leginkább a vagyonőrként dolgozó munkavállalók munkajogi kiszolgáltatottsága legalább csökkenjen, ha egy lépésben nem is megszüntethető.

Ha ezeket komolyan gondolják vagy betartják, én egyetlenegy dolgot szeretnék kérni nagy tisztelettel: kétharmaduk van valóban újra, ezeket a témákat már az elmúlt négy évben is boncolgattuk, az új életpályamodell vagy a rendőrség, a rendészet - például a katasztrófavédelem átalakítása is sajnos ilyen volt - átalakítása során, nagyon szeretnék kérni, hogy vegyék komolyan azt, hogy van ma Magyarországon egy Országgyűlés, annak egy parlamentje és annak egy szakbizottsága. Higgyék el, hogy egy csomó esetben, ha a törvényt nem az utolsó pillanatban, puccszerűen, diktátumszerűen hoznák be ide, még lehet hogy belőlünk is kijönne néhány jó gondolat, amit meg lehetne fogalmazni, ilyenben szívesen lennénk partnerek. Például a katasztrófavédelem átalakítása, ahogy csinálták, az a negatív példája annak, hogy hogyan lehet és hogy kell ezt csinálni, még egyszer mondom, kétharmad birtokában, amikor igazi politikai tétje ennek az önök részéről nincsen.

Köszönöm szépen.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Nagyon szépen köszönöm. Ez a remény, amit Harangozó úr megfogalmazott, vezet bennünket is, hogy biztos vagyok benne, hogy egyszer ki fog valami értelmes gondolat jönni önökből. Ezt az illúziókat nem adtuk fel. *(Derültség.)*

Egyetlenegy, inkább csak ügyrendi megjegyzésem lenne, hogy Harangozó úr, amikor azt mondta, hogy négy rövid kérdése van, utána még három és fél percig beszélt. Akkor inkább mondjuk azt, hogy négy hosszú kérdésem lesz. De inkább csak azt szeretném mondani, hogy most akkor egyben elhangzott a reakció is meg a

kérdés, még néhányat összegyűjtenénk, és akkor az élet kialakítja azt a rendet, hogy itt kérdés, megjegyzés, komment minden egyben van, és akkor majd a miniszter úr ezekre tud reagálni.

(Jelzésre:) Tessék, Vas Imre képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. A Közszolgálati Egyetem tapasztalatairól érdeklődnék miniszter úrtól, illetve a fejlesztési lehetőségekről. Itt a központi épület átadása már idén év elején megtörtént, hogy milyen fejlesztések várhatók, illetve mik a miniszter úr tapasztalatai?

Köszönöm szépen.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke:
(Jelzésre:) Vadai képviselőtársam!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem állom meg, hogy ne mondjam elnök úrnak - és ez nem kritika -, hogy Harangozó alelnök úr esetében legalább van remény a jó gondolatra, van, akinél erre sincsen, elnök úr.
(Németh Szilárd István: Akkor most kellene abbahagyni!)

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Mi ennél az ellenzékről sokkal jobb véleménnyel vagyunk.

DR. VADAI ÁGNES (független): Én a kormányról még ennél is rosszabb véleménnyel vagyok.

Tisztelt Miniszter Úr! Bevezetőjében elmondta, hogy önről nem kell sokat mondani, hiszen sokan ismerik az ön rendőri és politikai pályáját, és ön nyolc évig volt eddig belügyminiszter az elmúlt sok-sok évben, éppen ezért lepett meg engem nagyon itt a miniszteri bevezetőjével, mert azt gondoltam, hogy nyolc év és különösen az elmúlt négy év belügyminiszteri tapasztalata után ennél azért veretesebb lesz ön bevezetője. Itt meghallgattuk azt, hogy gond van a rendőri létszámmal, gond van a 112-es hívószámmal, gond van a gépkocsiparkkal, pénz kell a titkosszolgálatokhoz - szerintem nagyjából nem kell belügyminiszternek lenni ahhoz, hogy az átlagpolgár is lássa, hogy ezekkel bizony van probléma.

Én nem tudom, hogy hány kérdést fogok feltenni, azt sem tudom, hogy rövidke lesznek-e vagy hosszúak, de egy kis türelmet szeretnék kérni mindenkitől, mert szerintem fontos kérdések.

Ön egy interjújában azt mondta, amikor a szolgálati nyugdíjasokról volt szó, hogy ami a szolgálati nyugdíjasokkal történt, része annak a rendteremtésnek, amit a választások után elkezdtünk. Nyilván 2010 után nyilatkozta ön ezt. Én azt szeretném megkérdezni, hogy változatlanul fenntartják-e a szolgálati járadék 16 százalékkal történő sújtását, megadóztatását - tudom, nem adónak nevezik, de szóval elvonást -, hogy átgondolják-e, és megszüntetik ezt a 16 százalékot, különösen azért, mert számtalan per van ebben az ügyben nemzetközi fórumokon. Ha nem, mert ezt is el tudom képzelni, akkor tervezik-e ennek az összegnek a megemelését?

A katasztrófavédelem kapcsán. A dunai árvizet hozta példának, azért volt egy márciusi hóhelyzet, ahol azért az látszódott, hogy valami nem igazán működik. Amíg meg nem érkezett a miniszterelnök, addig nagyjából mindenkit behavazott a hó, aztán, amikor megérkezett Magyarországra a miniszterelnök, akkor onnantól kezdve kezdett el működni a dolog. Nekem egy egyszerű kérdésem van itt: megszabadul-e Bakondi Györgytől?

A korrupció ügyét illetően nagyon fontosnak tartom, amit ön mond, bár nem igazán értettem azt, azt felfogtam, hogy önökhöz fog kerülni a teljes korrupcióellenes küzdelem, ami önmagában egy ilyen maffiaállamszerű működésben vicces, de mit értett az alatt, hogy ki akar tekinteni az ország más területére is? Ezt hogy értelmezzem? Ez mit jelent? Az országban azért van olyan szerv, amely mégiscsak a korrupcióellenes küzdelemért felelős, meg fölgöngyölti a korrupciót, a Belügyminisztérium hogyan kíván így kitekinteni az ország területére, és mit kíván megtekinteni a korrupcióban? Hiszen olyan nagyon messze nem kell menni az ország területére, pár cég székházába kell benézni, vagy baráti vadászaton részt venni, és akkor ott elég jól meg lehet tekinteni a korrupció ügyét.

Azt szeretném megkérdezni, hogy folytatja-e a Belügyminisztérium azt a töretlen gyakorlatát, hogy a Terrorrelhárítási Központ mindent megkap, ami a csövön kifér, tehát eszközben, fegyverben, technikában, és nyilván majd egyszer ennek a bizottságnak vagy a Nemzetbiztonsági bizottságnak az ülésén kapnak a bizottsági tagok információt arról, hogy mégis milyen eszközöket szerez be a Terrorrelhárítási Központ, mondjuk, az utóbbi időben, de hogy folytatják-e azt a töretlen gyakorlatot, hogy a TEK-nek mindent, miközben egyébként a polgárokkal találkozó rendőrök kevésbé vannak ellátva ilyen technikai eszközökkel. És ön is említette, hogy a gépkocsipark fenntartása azért az fog gondot okozni.

Szerintem nem politikai kérdés, hanem sokkal inkább sok-sok évvel a rendszerváltás után egy nagyon fontos kulturális kérdés az, hogy befejezi-e végre a magyar rendőrség - akár utasításra, akár nem - ezt az igazoltatásos dolgot. Tehát megy valaki az utcán, jön a rendőr, és ha nem olyan a ruházata, akkor igazoltatja, ha nem szimpatikus, akkor igazoltatja. Szóval, ez egy nagyon fontos kulturális kérdés szerintem, és ezen kell dolgozni, ebben nagyon szívesen magam is nyújtok segítséget, hogy változtassunk ezen, hogy ne legyen ez a polgárvegzálás, mert ez nagyon sokakat zavar, és éppen ezért nagyon sokan negatívan gondolnak a rendőrségre, miközben szerintem ön talán helyesen fogalmazta meg egy másik interjújában, hogy szolgáltató és nem uralkodó rendőrséget akar.

Ami a titkosszolgálatokat illeti, tudjuk, hogy azon belül is a szakszolgálatok nagyon komoly technikai hátránnyal küzdenek. Hogyan látja, lesz a költségvetésben tényleg arra pénz, hogy ott valós technikai fejlesztés legyen? Ami pedig az ÁVH-t illeti, ott befejeződik-e a titkosszolgálatok politikai célú felhasználása? *(Közbeszólások.)* Ön azért korrekten nyerte el, a kampányban...

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Egy pillanat! Kérem a képviselőket, hogy mindenki őrizze meg a hidegvérét, nagy-nagy türelemmel hallgassuk végig Vadai Ágnes képviselőtársunkat akármit mond és akármit is jelentsen az. Folytassa, parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm az elnök úr mérhetetlen bölcsességét.

Ön azért ebben ilyen korrekt módon viselkedett, azt gondolom, egész sokáig, aztán önt is egy kicsit elkapta a gépszíj meg korábban is, de itt a kampányban önt is elkapta. Szóval, fog-e foglalkozni az Alkotmányvédelmi Hivatal azzal, ami az ő dolga?

Én szerintem ezt a „két hét alatt rend lesz” rettenetes mondatot hagyjuk, ez önhöz méltatlan. Tehát az ön rendőri múltja ennél azért - hogy mondjam - magasabb színvonalú, úgyhogy ne próbáljon szerintem senkit azzal meggyőzni, hogy két hét alatt rend lesz. Nyilván nem lett rend, a polgárok szubjektív biztonságérzete nem igazán javult; a statisztikák - ahogyan Harangozó alelnök úr mondta - valóban kicsit

kozmetikázottan, hogy mondjam, jól mutatnak, de ettől nem érzik magukat jobban a polgárok sem a kistelepüléseken, sem egyébként a nagyobb településeken.

Én azt nagyon támogatom, hogy egyébként a rendőrségen belül - pont azért, hogy hatékonyabb legyen - legyen tehetséggondozás, szerintem eddig is volt azért valamiféle ilyen tehetséggondozás az elmúlt években. Éppen ezért kérdezem, hogy ugye ez a felső vezetésre is igaz, tehát hogy ott is a tehetségek fognak vezetői pozíciókba kerülni, megyei rendőrkapitányi pozícióba, vagy országos rendőr-főkapitányi pozícióba, vagy egyéb pozícióba. Tehát ez a tehetséggondozás nyilván nemcsak a legalacsonyabb szintre lesz igaz, hanem mindenki másra, és nem ilyen - hogy mondjam - barát, ismerős és olyanok lesznek a vezetők, akikkel sokat együtt szolgáltak.

Azt is szeretném öntől megkérdezni, mert a bv kapcsán mindig a fogvatartottakról beszélnek, meg hogy ott akkor dolgozzanak, ez nagyon fontos dolog, de azért ott vannak olyanok, akik őrzik ezeket a fogvatartottakat, és akiknek, hogy mondjam, az anyagi lehetőségeik egyszerűen katasztrofálisak. Ön is tudja, hogy ez egy komoly probléma, hogy a bv-intézményekben dolgozók bére rendkívül alacsony. Tervez-e a kormány valamiféle extra fizetésemelést vagy bérfejlesztést ezen a területen?

Végül az utolsó kérdésem az lenne, hogy van ez az MRK. Mi előszeretettel mondjuk, hogy ezt Mussolini kedvelte, most már mondhatjuk, hogy önök is kedvelik, szóval, ezt a rendvédelmi kar típusú korporatív rendszert. Ezt megszüntetik-e? Szerintem jó ötlet lenne ezt megszüntetni, és hagyni, hogy egyébként a szakszervezeti világ működjön továbbra is önöknél.

Bocsánat, egy utolsó kérdés, mert szerintem ez is lényeges. Az elmúlt négy évben mindig meghallgattuk az Országgyűlésben, hogy mi egy nőnek a feladata. Volt olyan kormánypárti képviselőtársunk, aki azt mondta, hogy ha majd a nők szülnék négy-öt gyermeket, akkor majd nem veri meg őket a társuk. Engem azért érdekelne, hogy ezen fideszes alapfilozófián kívül a családon belüli erőszak ügyében milyen - nyilván a jogszabályi kereteket figyelembe véve, azt javítva - típusú képzéseket terveznek bevezetni a rendőrségen belül, párosulva természetesen valamiféle toleranciaképzéssel. Szerintem ez egy összetársadalmi kérdés, ez egy összetársadalmi probléma, amivel foglalkozni kell. Amikor ilyen eset van, és odaérnek a felek, akkor a rendőrséggel, a rendőrrel találkoznak legelőször.

Tehát látható, hogy ebben kell még dolgozni, és ebben nem volt cinizmus. Sok kérdésben lehet, hogy volt cinizmus, de ebben egészen biztosan nem, mert ez egy nagyon fontos ügy, amivel azt hiszem, akár belügyminiszteri szinten és nyilván országgyűlési szinten kell foglalkozni. Ez egy akut probléma a magyar társadalomban.

Mindazonáltal - mert én nem szeretnék még egyszer szót kérni - bármennyire is sajnálom, miniszter úr, a Demokratikus Koalíció és jómagam nem fogjuk támogatni az ön miniszteri kinevezését, de sok sikert szeretnék önnek kívánni. *(Németh Szilárd István: Csapás csapás után!)*

Köszönöm szépen.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Nagyon szépen köszönöm a hozzászólást, külön azt az őszinteséget, hogy végül is a képviselőtársam kijelentette, hogy akármit is válaszolna a belügyminiszter, akkor se fogja támogatni. *(Derültség.)* Ezt méltánylandó *(Dr. Vadai Ágnes: Ismerem a miniszter urat!)*, nekem is volt ilyen tanárom, aki kiszólított felelni, de előre megmondta, hogy akármit is válaszolok, egyest fogok kapni. *(Dr. Vadai Ágnes: Ezen*

nem is csodálkozom, elnök úr.) Tehát akkor korrekt a dolog innentől kezdve. *(Derültség.)*

Firtl Mátyásé a szó.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a Honvédelmi és rendészeti bizottság alelnöke: Elnök Urak! Tisztelt Miniszterjelölt, Miniszter Úr! Itt a nagy pesszimista hangulat után az anyagban, az utolsó lapon azért mégiscsak van egy válasz is, de ebből egy kérdés is. Ha ennyire rosszul teljesítene a magyar rendőrség, illetve a magyar Belügyminisztérium, úgy gondolom, akkor nem éppen Magyarország nyerte volna el a Rendőrákadémia helyszínének lehetőségét, továbbá éppenséggel nem magyar igazgatója lenne ennek a Rendőrákadémiának.

Éppen ezért csak röviden a kérdés az, hogy a szeptemberi indulás várható-e, valós-e, megtörténhet-e, készen állunk-e arra. Zárójelben megjegyzem, mégiscsak a magyar rendőrség elismerése az, hogy ez itt van.

Köszönöm szépen.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Más kérdés? *(Jelzésre:)* Simon Miklós úr!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. A kistelepülések többször szóba kerültek, Harangozó képviselőtársam és Vadai Ágnes képviselő asszony is említette. Én akkor is képviselő voltam, tisztelt államtitkár asszony és tisztelt Harangozó képviselő úr, amikor önök voltak kormányon, ön szakértője volt a belügyminiszternek vagy a honvédelmi miniszternek. A lényeg az, hogy nemhogy autója nem volt Szabolcsban a rendőrségnek, Nyírbátor térségében, hanem még benzin se volt benne, az önkormányzatoknak kellett összedobni a pénzt. Az nem volt elég, hogy mi *(Dr. Vadai Ágnes közbeszólása.)*, igen, az önkormányzatok összeadtuk a pénzt, utána még eljárást is indítottak ezért ellenünk.

A lényeg az, hogy össze tudom hasonlítani a 2005-6-os időszakot és a mostanit. A helyzet akkor ez volt, benzin se volt az autóban, de különben autója se volt normális a rendőrségnek. Nem kell messze menni, Nyíradonynál biztosan az elnök úr emlékszik ezekre a problémákra: ugyan megalakult a rendőrőrs, de nem volt autó, amivel a rendőrök tudtak volna járőrözni.

Ellenben most, tisztelt képviselő asszony és tisztelt képviselő úr, még a legkisebb település is napjában meg van látogatva kétszer-háromszor új rendőrautóval, és nem az önkormányzatoknak kell a benzint beleadni, hanem a Belügyminisztérium ezt fedezi. Nagyon örülök annak tehát, hogy a rendőri jelenlét az utóbbi négy esztendőben jelentősen javult a térségünkben - ez az egyik.

A másik: nagyon örülök annak a kezdeményezésnek, amit a Belügyminisztérium tett az elmúlt hónapokban, miszerint videokamera-rendszerekre írtak ki pályázatot, a legkisebb települések is pályázhattak erre. A kérdésem arra vonatkozik, hogy hogyan áll ez a pályázat, és azt szorgalmaznám, tisztelt miniszter úr, hogy emeljék meg a keretösszeget, mert szerintem ez az egyik leghatékonyabb eszköze a honpolgárok biztonságérzete növelésének, és nem kell sem személyi állomány, sem pedig gépjármű, hogy érezzék az emberek, hogy a településen rend van és figyelik őket. *(Derültség.)* A bűnelkövetőket, kedves megjelentek, merthogy az egyik településen, ami jelesül 400 főt számlál, mielőtt a kamerarendszer indult, úgy havonta egyszer-kétszer előfordult az erdőben a lopás. Amióta bevezették, amióta a kamerarendszer működik, immár egy éve, egyetlenegy lopás nem történt. Tehát a

lényeg az, én azt szorgalmazom, hogy az ilyen fejlesztéseket minden településen valósítsuk meg. Köszönöm szépen.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Más? *(Nem érkezik jelzés.)* Ha nincs más, akkor én, ha megengedi, két dolgot kérdeznék. Az egyik a különböző szervezetek által rendezett tömegrendezvények, és főleg sportrendezvényekre vonatkozik. Az a gyakorlat Magyarországon, hogy ilyenkor a rendőrség minősíti az eseményt, és a minősítésnek megfelelően kér a rendezőtől mindenfajta biztosítékot arra vonatkozóan, hogy tudja a rendet fenntartani. A rendőrség ebben az értelemben szeret túlbiztosítással lenni - nyilván ez jól felfogott érdeke -, és őt nem zavarja különösebben, hogy ha berendel még 900 méter taposórácsos kordont, mert az nem neki, hanem a rendezőknek kerül pénzébe. Viszont ez nagyon sokszor olyan költségeket jelent, amit - hogy is mondjam? - értelmetlen vállalni.

Főleg a sportrendezvények biztosítása területén szeretnénk a rendőrség együttműködését kérni, mert vannak bizonyos szabályok, amelyek egyébként teljesen abszurdak ma Magyarországon, például az egyes sportági szövetségek meg hatósági jogokat gyakorolnak, amihez egyébként semmifajta joguk nincsen. Mert azt megmondhatják, hogy bizonyos rendezvényekre kik léphetnek be, és milyen adatokat kell szolgáltatni, de ezeket az adatokat a sportági szövetség, amely nem rendezője egyébként az eseménynek, az nem kezelheti, és nem viselkedhet úgy, mint egy hatósági nyilvántartással. Ebben a kérdésben, én azt gondolom, hogy valamilyen módon rendet kellene vágni.

Hasonlóképpen abszurdnak tartom azt, hogy mindenfajta minősítés nélküli rendező szervezeteket lehet egyébként hivatalossá tenni, amelyekre semmifajta felelősség nem hárul. Gondolok itt arra például, hogy mondjuk, egy labdarúgómeccsen, hogy ne a Honvédot mondjam, hanem a Dózsát *(Móring József Attila: Már nincsen!)*, azt se mondom, a Dózsánál egyébként adatok vannak arra, hogy a tiltott pirotechnikai eszközöket a csapat által szerződött biztonsági szolgálat viszi be a B-középbe, aztán utána nézzük egymást, hogy büntet az MLSZ orrba-szájba mindenkit. És ezzel nem tudunk mit csinálni. Ez nagyon nincs így jól, mert egyébként olyan kockázatokat is rejt magában, amit jó lenne elkerülni. Ezzel kapcsolatban - tudom, hogy foglalkozott a belügyminiszter úr is vele - várhatnánk-e valamifajta együttműködést, mert én azt gondolom, hogy itt még törvényekhez is hozzá kellene nyúlni.

A másik egy teljesen más terület, az is a miniszter úrhoz tartozik, ez a katasztrófavédelem, a katasztrófavédelem mint hatóság. Számtalan jelzés érkezik arra vonatkozóan, hogy a katasztrófavédelem, főleg a tűzoltó része nagyon elvitte a túlzást azokban a tűzrendészeti szabályokban, amelyek olyan költségnövekedést okoznak, ami teljesen felesleges. Tehát négy lakóegységes társasháznál kötelező sprinklert előírni meg tűzgátló ajtókat meg nem tudom, micsodákat, ezek az épített négyzetméterárakat 10-15 százalékkal emelik. Egyébként, én úgy látom, hogy meglehetősen indokolatlanul. A biztonság nagyon-nagyon fontos, de itt egy optimalizálásra kell törekedni. Azt szeretném megkérdezni a belügyminiszter úrtól, hogy ha egy ilyen munkát valahogy felvállalunk, akkor számíthatunk-e a támogatásokra, hogy mindent tegyünk meg természetesen a biztonságért, de túlzásba ne vigyük, az nagyon-nagyon sokba kerül. Köszönöm szépen.

Kérem, hogy válaszoljon a kérdésekre, mert már mindenki kérdezett, aki szeretett volna.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Mindenekelőtt arra szeretnék válaszolni, hogy miért mondtam el a Belügyminisztérium teljes portfóliójáról az elképzelésemet. Azért, mert a jelen lévő bizottságokon túl máshová nem megyek. Miután a bizottságok meghallgatnak, én úgy gondoltam, hogy miniszterként illik a teljes portfólióról beszélni, nem csak arról a részről, amelyik a bizottságokhoz tartozik. Ugyan önök itt bizottsági tagok, de országgyűlési képviselők, és mint országgyűlési képviselők, más területen is, más törvényeket is természetesen megszavaznak, más törvényeknek az érvényesülésére is odafigyelnek, és úgy gondolom, hogy ez a tájékoztatás nem volt kár, hanem segítette az önök munkáját.

A másik, amit előre szeretnék bocsátani Harangozó képviselő úrnak és Vadai Ágnesnek is, hogy nagyon sok olyan érzésről tettek tanúbizonyságot, ami alapján azt mondták, hogy az állampolgároknak terhes ez a rendőrség, nem megfelelően teljesít. Nem tudom, ugyan honnét vették ezeket az információkat mind a ketten, de én szeretnék néhány konkrétumot mondani. Több közvélemény-kutató cég elkezdte nézni, hogy milyen megbecsült ma a rendőrség az országban. Ezek a cégek azt mondták, hogy a rendőrség az első három megbecsült területhez tartozik. Tehát a rendőrség megbecsülésével nincs különösebb probléma. Azonkívül az egyik közvélemény-kutató kimutatta azt, hogy a rendőrséget egyetlenegy szerv előzi meg a népszerűségében és az elfogadottságában. Nem tudom, hogy tudják-e melyik ez?

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Az Akadémia.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: A Tudományos Akadémia, semmi más. Amíg a magyar rendőrséget az állampolgárok így minősítik, addig én büszke vagyok, hogy ezt a rendőrséget vezethetem.

De hogy ne csak azt nézzük meg, hogy esetleg a közvélemény-kutatók pártalapon, valahogy tevékenykednek, ezért - nagyon szűk kört is mérnek fel, a szűk kör felmérése általában ötszáz vagy ezer fős populáció - a rendőrség minden évben megkeresi az önkormányzatokat, az iskolákat és a szülői munkaközösségeket, hogy mondjanak véleményt, az önkormányzatok természetesen a teljes rendőrségi tevékenységről az adott területen, hogy egy ötös listán hányasra értékelik, a szülői munkaközösségek és az iskolák igazgatói vagy iskolaszékek képviselői viszont mondjanak arról, hogy a rendőrség az iskola környékén, a gyermekek területén megfelelő módon tevékenykedik-e. Ezt most már három alkalommal megcsináltuk. A három alkalomnak az eredménye az, hogy mindig négy egész volt a rendőrség értékelése. A legmagasabb értékelés a 4,3 százalékot is elérte, 4,3 százalékos volt az 5-ös skálán, amit elért. Tehát én azt gondolom, hogy ezek az eredmények meghatározók és jók, ezek a felmérések bizonyítanak valamit. Azok az érzések, amelyek itt elhangzottak, úgy gondolom, hogy nagyon szűk körben vagy erősen szubjektív területről lettek beszerezve.

A várakozása az irányomban. Én nagyon bízom benne, hogy az önök értékítéletével ellentétben, hogy ha az állampolgárok így ítélik meg a rendőrséget, így ítélik meg az egyéb tevékenységet, akkor elégedettek ezzel a tevékenységgel. És van egy mondásom, hogy mindig lehet mindent egy kicsivel jobban csinálni. Ez rám is vonatkozik. Biztos lehetett valamit minden területen jobban csinálni. Ígérem, hogy a következő négy évben egy kicsivel jobban fogom csinálni, és nagyon bízom abban, hogy ezt mind az állampolgárok, mind a rendőri állomány, mind a Belügyminisztérium közvetlen irányítása alá tartozó 75 ezer ember méltányolni fogja.

Hogy a gördülő akciók megbuktak - nem ezt tapasztaljuk. Azt tapasztaljuk, hogy az állampolgárok várják. Azt tapasztaljuk, hogy a polgármesterek kérik, hogy időnként, amikor egy-egy területen, úgymond, egy-egy család vagy egy-egy kör rendszeresen törvényellenes magatartást tanúsít, ne is a helyi rendőrök jöjjenek, hanem jöjjenek a készenlétek, mert sokszor más irányelvek alapján tevékenykednek, és ezt szeretik a polgármesterek, szeretik az önkormányzati vezetők.

Azt mondja Harangozó úr, hogy én bevallottam azt mondtam, hogy rosszabbul működik. Hát ne haragudjon, ha elővinné ezt a papírt, hogy hol vallottam én be, hogy megbukott ez a gördülő akció rendszer, mert én... *(Dr. Harangozó Tamás: Ebben se ezt mondtam, miniszter úr, de majd a végén elmondom. Az előző mondatban se ezt mondtam, de mindegy.)* Nekem úgy tűnt, hogy azt mondtam, hogy a gördülő akció rendszer megbukott, ezt ön be is vallotta - mármint én -, hogy ez az akció megbukott. Akkor félreértettem, elnézést kérek, akkor ez így nem működik.

Na most, a statisztikák. Igen, vannak a statisztikákban jogszabály-változás miatti eltérések, de azért azt ne felejtjük el, hogy a 2013-as évet 358 ezer bűncselekménnyel zártuk. Megvan a korábbi időszaknak is, megvan az, hogy az átlag alatt is, de azért azt is nézzük meg, hogy a jelenlegi statisztikai mutatók pontossága és a korábbiak között van-e eltérés. Azt gondolom, jelen pillanatban pontosabbak ezek a statisztikák és hitelt érdemlőbbek. Nyilvánvaló, hogy mindig ezen is lehet majd javítani, és remélem, hogy a megfelelő robotzsaru, neo robotzsaru rendszer a kételyeket, hogy valami megfelelő vagy nem, eloszlatja. A jogszabályi változásokat meg nyilvánvalóan a statisztikáknak követni kell.

A TEK tevékenységéről. Azt szeretném mondani, hogy az általam elmondottak helytállóak. Az, hogy bomba robbant, sajnálatos, ezen dolgoznak jelen pillanatban is a Terrorelhárítási Központ és a rendőrség munkatársai is, és remélem, hogy célba érnek ezek az erőfeszítések, és meg fogjuk tudni mondani, hogy ki a tettes.

A másik ilyen kérdés volt, mondta, hogy én 30 százalékos béremelést ígértem. Én azt ígértem, hogy életpálya lesz. Hogy én számszerűen egyszer se ejtettem ki egyetlenegy százalékot se a számon, mert soha nem tudtam, hogy az ország gazdasági erőképessége és teljesítő képessége mennyi lehet, ez egészen biztos, tehát az a kérésem, hogy így ezt ne mondjuk. Hogy a különféle előzetes területeken mások éppen mit nyilatkoztak, azt nem tudom.

Szolgálati nyugdíjrendszer. Ha a szolgálati nyugdíjrendszert jól megnézzük, ha nem is ezzel az elnevezéssel, de jelen pillanatban is egy élő fogalom. Egy élő fogalom, mert az utolsó öt évben a nyugdíjkorhatár elérése előtt már nem ugyanazok a szabályok vonatkoznak rá, mint egy általános, más területen dolgozóra. Tehát új szabályok, más szabályok vannak. Azt szeretném elmondani, hogy nem az volt a baj, hogy az ötven év felettiiek elmentek, hanem az volt baj, hogy a negyven év felettiiek is elmentek. Az volt a baj, hogy negyven év felett alig volt rendőr, amikor mi megérkeztünk.

A másik dolog meg az, hogy felmerült egy általános társadalmi kérdés is, hogy ezek az emberek negyven éves koruktól kezdve - szinte nem volt a szolgálatnál, kétezeralahány százalékban voltunk negyven év felettiiek - a későbbiekben az egyéb munkaterületeken azért tudtak tevékenykedni és dolgozni. Nyilvánvaló, hogy egy lehetőséget használtak ki, és én nem rovom meg érte őket, de nyilvánvaló, hogy ezzel a lehetőséggel sok esetben nem éltek, hanem nagyon sokan visszaéltek.

Mondta, hogy akkor is jó volt, amikor én elmentem. Szeretnék pontosítani ezen a területen is, Harangozó úr: nem elmentem, elküldtek, tehát ez azért sokkal másabb. Azt gondolom, aki megélte mind a kettőt, ezt tudja: egyik évben még megválasztottak Európa egyik legjobb rendőrfőkapitányának, a másik évben

elküldtek. Az utolsó kitüntetésemet, amit kaptam a kormánytól, Göncz Árpádtól, postás hozta ki a lakásomra, postás, szeretném elmondani. Tehát azért mondom, hogy egy kicsit más.

A magánbiztonság és az államügyek. Azt gondolom, hogy a magánbiztonsági szolgálatok valóban a Belügyminisztérium irányításához tartoznak jogszabályi oldalon. Jogszabályi oldalon először is rendbe kellett tenni, hogy milyen iskolai végzettséggel lehet ezt a foglalkozást végezni. Ne felejtjük el, hogy fegyvert használnak ezek az emberek, fegyverrel vannak felszerelve, és úgy gondoltam, hogy ha nem megfelelő a kiképzettségük, sok esetben nem biztonságot, hanem éppen veszélyt adnak egyesek. Ezért kellett átalakítani ezt a lépést, és haladunk tovább. Haladunk tovább ugyanúgy, mint az építőiparban korábban, hogy egy minimálbért meghatároztunk, ami a reális kiírásoknál volt. Ennek megfelelően, úgy hiszem, eljön az az idő - és remélem, hogy ebben a kormányzati ciklusban -, amikor itt a magánbiztonsági szolgálatoknál is a minimális vállalási költséget, ugyanúgy, mint az építőiparban, a megfelelő biztonsági szolgálatok vezetőivel, illetve a karral meg tudjuk oldani.

Hogy az áfaügyek területén botrányos működés volt. Sajnálatos, de ha jól tudom, ezek az emberek, akik ezt elvégezték, a rendőrség és a NAV felderítése eredményeképpen jelen pillanatban éppen őrizetben, előzetes letartóztatásban vannak, jelentős részük meg büntetőeljárás hatálya alatt áll. Tehát nem egy olyan területről van szó, amire nem figyeltünk oda, hanem egy olyan területről, ahol most több területen is - egy évvel ezelőtt Eger környékén volt egy ilyen nagy akció, ahol több mint száz helyen volt egyszerre házkutatás, jelen pillanatban viszont Pécs környékén van ez, és ezt többen ugye a saját bőrükön vagy saját vállalatukon érzékelik.

A büntetés-végrehajtásnál a 100 százalék soha nem dolgozhat. Természetesen, nyilvánvalóan a munkaképes és megfelelő energiával rendelkező emberekre gondolok, mert itt se kell dolgoznia a nyugdíjasnak, mert van nyugdíjas is, aki a nyugdíját élvezzi, és nyilvánvalóan vannak olyanok, akik a betegségük miatt munka végzésére alkalmatlanok. De azt, hogy dolgoznia kell, és ne az áldozatok tartsák el ezeket az embereket, mindenféleképpen továbbra is fenntartom, és szeretném érvényre juttatni. 75 százalék dolgozik, nekem ma reggel ezt jelentették, én nem vonom kétségbe a munkatársaim jelentését. *(Dr. Harangozó Tamás: Pedig jó lenne!)*

Hogy rend van-e. Kérem szépen, én azt gondolom, hogy rend van, igen, ez egy olyan fogalom, amelyiket minden pillanatban minden módon meg lehet nézni. Nyilvánvaló, hogy akinek a lakásába már betörték vagy éppen az életét elvették, az nem fog nekem igazat adni, de ettől függetlenül van egy társadalmi rend, és ennek a társadalmi rendnek az érvényesítésében a Belügyminisztérium jelentős szerepet vállalt, és úgy hiszem, hogy ezt a szerepvállalását el is fogadják az állampolgárok az előző statisztikák figyelembevételével.

Lehel úti robbantás. Itt elsősorban a rendőrség bűnüldöző munkájára vagyok bízva, bízom a kollegákban, és bízom benne, hogy hamarosan felderítik az elkövetőt.

Csendőrséget hoztunk létre. Kérem szépen, a csendőrséget eleve nem lehetett létrehozni, mert tudjuk jól, hogy a csendőrség egy honvédelmi szervezet volt, nem rendészeti. A parancsnoka is honvéd tábormegvezető volt, a honvéd tábormegvezetőt a honvédelmi miniszter jelölte, és a honvédelmi miniszter volt az, aki a későbbiekben a Belügyminisztérium irányítása alá helyezte ezt az egységet. Tehát nem, ez egy Belügyminisztérium által létrehozott csapaterős tevékenység, és ilyen Készenléti Rendőrsége a mai modern Európában minden országnak van, minden egyes

országnak van, van Németországnak, Belgiumnak, minden területen. A csapaterős tevékenységről egyetlenegy kormány, egyetlenegy állam se mondhat le.

A modernizálás. Mi úgy érezzük, hogy rengeteg modernizálást hajtottunk végre, és mint említettem, a társadalom fejlődése miatt soha nem leszünk ennek a végén. Tehát ahogy fejlődik és változik a társadalmunk, annak megfelelően folyamatos változásra van szükség, és remélem, hogy ezt a változást megfelelő módon figyelemmel tudjuk kísérni.

Cél az új életpálya. Igen, ez célkitűzés, és ebben a négyesztendős kormányzati ciklusban ezt szeretném is megvalósítani. Itt, mint említettem, illetményemelést is szeretnék elérni. A szolgálati nyugdíj visszaállítását, a korábbi rendszer szerinti működését semmi szín alatt nem támogatom.

Jó gondolatok a törvényeknél. Képviselő úr, számítok rá, számítok rá a későbbiekben is, bármilyen jó gondolata van. Időben meg fogjuk küldeni minden képviselőnek, a bizottság tagjainak ezeket a változási lehetőségeket, és várjuk az ön javaslatait is.

Vas Imre képviselő úrnak, Közszolgálati Egyetem. Ez óriási előrelépés, hogy főiskolából egyetemi szintű képzés lett, és egy nagy előrelépés, hogy egy elszigeteltben működő főiskola a közigazgatással együtt jelentősen változik, és a közigazgatással együtt, a honvédséggel együtt olyan alapokat tud nyújtani a későbbiekben, amely a különféle szervezetek közötti átjárhatóságot is biztosítja. Tehát nemcsak az, hogy egy képzési modernizációba lépünk bele, nemcsak egy előrelépés jelent, hanem egy átjárhatóság biztosítását is a későbbi területeken.

Vadai Ágnes úrhölgynek. Az elsődleges dolgokat már említettem, ami a megítélését jelenti mind a rendőri, mind a belügyminisztériumi szerveknek, a részletesebb kérdések. A nyugdíjasok szolgálati járadékát terhelő 16 százalék. A 16 százalék azért lett 16 százalék, mert annyi az általános jövedelemadó mindenkinél, amennyiben a jövedelemadó a célkitűzéseknek megfelelően csökkenni fog, természetesen ezt is csökkenteni fogjuk. Tehát ez nem kérdés.

A katasztrófavédelem. A dunai árvízről mondja, és a márciusi hóhelyzetre azt mondja, hogy nem volt jó a tevékenység. Szeretném elmondani, hogy senki nem fagyott meg, senki nem hűlt ki, senki nem maradt ott teljes egészében. Ha megnézzük azokat az önkormányzati és katasztrófavédelmi erőfeszítéseket, amikor 130-150 kilométeres szélben a kollégák talpon végigjárták az összes kocsit, és ott, ahol benn maradtak az emberek, vagy benzinnel látták el, vagy kikísérték őket, én ezeknek az embereknek ezeket az erőfeszítéseit egy pillanatig se becsülném le, én ma is megköszönöm nekik a munkájukat.

Személyzeti kérdésekről nem kívánok nyilatkozni, mert a kérdés úgy hangzott szó szerint, hogy Bakonditól megszabadul-e. Ezek olyan személyzet kérdések, amelyek a későbbiekben megfontolás tárgyát képezik, minden egyes beosztásnál, hogy ki marad, ki megy, és bárki megy vagy marad, vagy új jelölt, mindig először négy szemközt vele szoktam megbeszélni, nem üzengetéssel. Egyébként Bakondi tábornok úr munkájával, sajtószerrelésével elégedett vagyok.

Kitekint-e az NVSZ? Az NVSZ működési körét a jogszabály eléggé behatárolja, ugye már volt egy kisebb előremozdulás, de én azt szeretném, hogy ha ezek a titkosszolgálati eszközök, módszerek más területen is megjelenhetnének. Ez nyilvánvalóan csak jogszabályi változással együtt járhat, ennek a jogszabályi változásnak nyilván majd ön is részese lesz, amikor előterjesztjük, előre szintén, mint Harangozó képviselő úrnak, megküldöm.

A TEK mindent megkap. Kérem szépen, úgy látszik, nincs kellő ismerete arról, hogy milyen kérésekkel fordulnak hozzám nap mint nap (*Dr. Vadai Ágnes: De van!*),

amelyeknek sajnálatos módon - az anyagi helyzetünknel fogva - nem tudok eleget tenni. Tehát én azt gondolom, hogy a munka elvégzéséhez, a feladat megoldásához szükséges felkészültséggel és eszközállománnyal jelen pillanatban a TEK rendelkezik, jó színvonalon. De ezt a jó színvonalat még lehet kitűnőre emelni, ahhoz viszont nyilvánvalóan más anyagi erőforrások szükségesek. A szakemberek ezt szeretnék kitűnőre emelni, én lelkiekben támogatom, anyagilag jelen pillanatban még nem.

Igazoltatás, hogy ez egy kulturális kérdés. Valóban, egy kulturális kérdés az igazoltatás, éppen ezért egy szolgáltató rendőrséget akarunk, hogy amikor valakitől megkérdezik, hogy mi a gondja, mi a problémája, vagy miben segíthetünk neki, akkor is érezze, hogy mi támogatjuk. Természetesen ez nem vonatkozik azokra, akik szabálysértést követnek el, vagy bűncselekményt követnek el, ott a törvény erejénél fogva fogunk eljárni.

Negatívan gondolnak a rendőrségre. Ezt mondtam az országon belül, de az országon kívüli tevékenységünkre és megítélésünkre hadd mondjam el, hogy 2013-ban közlekedési díjat az Európai Unió Magyarországnak, a magyar rendőrségnek a magyar közlekedési, megelőzési feladatainak ítélte oda. Ez kint meglátható az aulánkban, nagyon büszkék vagyunk rá. Mert a legnagyobb csökkenés a közlekedési balesetekben Magyarországon volt. És ez egy nagy kérdés, hogy a későbbiekben hogyan oldjuk meg az ittas járművezetést és a sebességtűléseket. Talán nem árulok el önöknek titkot, hogy Dániában 2 ezrelék fölött a gépjárművet el akarják venni az ittasan vezetőktől. 2 ezrelék fölött a gépjárművet elkobozzák! Tehát ahhoz képest, azt gondolom, hogy mi egyelőre még nagyon szolidan büntetjük ezt, remélem, a későbbiekben fel tudunk zárkózni az Európai Unióhoz, és nemcsak azért, hogy valakit büntessünk, hanem azért, hogy amíg ott egymillió lakosra meghalnak csak harmincan közlekedési balesetben, nálunk még mindig ötvenkilencen. Tehát azt gondolom, hogy ez egy előttünk álló feladat.

Tehetséggondozás eddig volt-e? Természetesen eddig is volt, de én a szubjektivitást szeretném lejjebb csökkenteni, egy objektívabb mérőeszközt felállítani.

Büntetés-végrehajtás fizetésemelése. Bármelyik ujjamat harapom, mindegyik fáj. A hivatásos állományt együttesen szeretném kezelni, és a hivatásos állománynak együttesen szeretnék egy új életpályarendszert kialakítani, és az új életpályarendszerben a fizetésemelés is benne van.

A Rendvédelmi Kar és a szakszervezet. Én úgy gondolom, hogy megférnek egymás mellett. A Rendvédelmi Karnál van egy többletkérés, a szakszervezetek érdeket képviselnek elsősorban, a Rendvédelmi Kartól várom azokat a javaslatokat is, amit többször megbeszéltünk velük, és a nyomait már látom is a működésükben, hogy mivel lehetne jobbra, szakszerűbbé, előnyösebbé tenni a teljesítményüket. Tehát itt nemcsak arról van szó, hogy egy érdekvédelmi kar tevékenykedjen, hanem egy szakmai együttműködési szervezet.

A családon belüli erőszakra, a toleranciaképzés. Itt, azt gondolom - vagy rosszul értettem -, egy kis képzetzavar van. Mi toleránsak vagyunk (*Dr. Vadai Ágnes: Két különböző dolog!*) eléggé az ilyen családi problémák megjelenésénél, az a baj, hogy a családon belüli tolerancia nincs meg, ez a nagy baj. És itt egy óriási probléma van, mert ha megnézzük az emberölések számát Európában, egyetlenegy olyan bűncselekményi kategória, amelyben élen járunk, és ha megnézzük, egyetlenegy olyan bűncselekményi kategória, amit családon belül követnek el legtöbben. Magyarországon a válás nagyon sok esetben konyhakéssel vagy kalapáccsal fejeződik be. Tehát én azt szeretném, hogy valóban ez a toleranciaképzés már az általános iskolában, középiskolában, minden területen megjelenjen... (*Dr. Vadai Ágnes: Csak a rendőrök. Ez a rendőrség. Két különböző dolog!*) Akkor nem értettem a kérdést,

bocsánat! Igen? *(Dr. Vadai Ágnes: Egyszer a családon belüli erőszak, hogy ott milyen továbblépések vannak, másrészt a rendőrségi állomány toleranciaképzése.)* Az első lépésben az egy általános pedagógiai feladat, amihez mi tudunk információt és adatokat szolgáltatni, a másodikban a toleranciaképzés megjelent, nemcsak a toleranciaképzés, hanem a különféle magyarországi kis csoportok, gondolok itt a romákra, gondolok itt a nemzetiségekre, hogy azoknak a kezelését hogyan kell megoldani. Erre egy képzést szerveztünk, együtt az Egyesült Államokkal, Hollandiával, Kanadával, ahol ezeknek a rendőri megjelenését és kezelését a multikulturális területek szakértői itt Magyarországon oktatják. Külön tankönyv van rá. Tehát van, létezik mind a tiszthelyettes-képzésben, mind pedig az egyetemi képzésben.

Firtl Máttyás képviselő úr: igen, nagy örömmre szolgál, hogy sikerült az Európai Unión belül mind a Bizottságnak, mind a Tanácsnak, mind pedig a Parlamentnek a jelentős többségét, a Tanácsnak az egyöntetű többségét megszerezni ahhoz, hogy Magyarországra kerüljön az európai rendőrképzés központja; ezt CEPOL-nak hívjuk, magyar tábornok, Bánfi tábornok úr ennek a vezetője. A szeptemberi indulást jelen pillanatig semmi nem akadályozza, nagyon bízom benne, hogy ez eredményes lesz, és további hírnevet szerez a magyar képzésnek. Ne felejtjük el, hogy Magyarországon a nemzetközi rendőrképzésnek ott van az ILEA, az FBI-jal közösen létrehozott rendőrákadémia, a Közép-Európai Rendőrákadémia, amelyben nyolc ország részt vesz, és most már az egész európai rendőrképzés központja. Tehát úgy gondolom, Európa úgy ítéli meg, hogy ez jó irányba halad Magyarországon.

Simon Miklós képviselő úrnak, kamerapályázat. A kamerapályázatot a pénteki napon elbíráltuk, és alá is írtam a kibocsátását. Sajnálatos módon 1 milliárd 600 millió forint állt rendelkezésünkre, és 27 milliárd forintnyi igény érkezett be. Tehát előre mondom mindenkinek, hogy nem tudunk minden igényt kielégíteni, sok esetben csökkentettük a kamerák számán, sok esetben viszont nagyon sokan kimaradtak a pályázók közül. Szeretnénk, ha a továbbiakban ez a rendszer működhetne.

Kósa Lajos képviselő úrnak, tömegrendezvény. Igen, elképzelhető, hogy a minősítés sok esetben túlbiztosítást jelent, viszont abból még - általában azt szokták mondani - kisebb a baj. A nagyobb baj abból van, ha alul van valami biztosítva, aztán ketten-hárman valamiért meghalnak, amire mind európai, mind más területen a stadionokban nem egyszer volt példa.

Tehát én tudom, hogy itt egy költséghatékony döntést kell meghozni, amely a szükséges biztonságot még garantálja, viszont a költségeket nem pazarolja. Azt szeretném, ha ebben javaslatot tennének, ezt a javaslatot áttekintjük szakemberekkel, és azt gondolom, hogy meg fogjuk találni a megfelelő utat, viszont az első súlyos sérültnél - én ígérem - visszaállítjuk a legkeményebb rendszert.

A másik dolog pedig a sportrendezvények adat- és egyéb biztosítása; én ide kevésbé szólnék bele. Vannak a sportági szövetségek, a sportági szövetségekkel kellene, azt gondolom, az első lépéseket megtenni. Mi majdnem minden sportági szövetségnél - a sikersportágaknál igen - rendőrt is delegálunk ezekbe a különféle szervezetekbe, de a szervezetek kéréseit mindenféleképpen figyelembe fogjuk venni. Azt azért el kell mondjam, hogy ha mondjuk, Magyarországról el akar menni valaki egy Catania meccsre, és az útlevelét, az útlevevényképét nem adja le, akkor nem kap jegyet, nem engedik be a stadionba. Tehát Olaszországban is és más európai országokban is ez egy eléggé szigorúan vett kérdés. Az együttműködésről 100 százalékig biztosíthatom az elnök urat, tehát minden területen az együttműködés maximális lesz.

A katasztrófavédelem és a tűzoltó hatóság tevékenysége. Lehet, hogy itt is egy kicsit túl szigorúak voltunk, de egy tényszámot szeretnék mondani: 2012-ben 30 ezer tüzesethez vonultak a tűzoltók, 2013-ban 15 ezerhez, tehát a keményebb hatósági tevékenység kevesebb tüzet eredményezett. Ha megnézzük, hogy egy tűznek átlagosan 3,7 millió forint az okozott kára - ez ki van számítva -, és ha 15 ezerrel kevesebb tűz van, az 15 ezerszer 3,7 millió forint. Ennyi, ennyi, kérem szépen, a megspórolt vagy megőrzött magyar vagyon. Tehát nagyon-nagyon alaposan kell megnézni, hogy ez mi. Lehet, hogy közben természetesen fejlődött a tűzoltóság is, gyorsabban érünk oda, gyorsabban oltunk tüzet, de azért azt hiszem, hogy ezek mindenféleképpen mértékadó információk.

Elnézést, ha hosszú voltam.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Nagyon szépen köszöntjük. Elnök úr!

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Kérdezném a Nemzetbiztonsági bizottság tagjait, hogy ki kíván kérdezni. *(Jelzésre:)* Képviselő asszony, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Először is köszönöm a miniszterjelölt úrnak a részletes beszámolóját. Néhány olyan területre szeretnék rákérdezni, amely inkább a Nemzetbiztonsági bizottság tárgykörébe esik, viszont nem tudok attól eltekinteni, hogy a közmunkáról beszéljünk, merthogy ön az illetékes a kormányzatban, és tekintve, hogy máshol nem tudok önnel találkozni, hogy erről beszéljünk *(Dr. Pintér Sándor: Milyen jó, hogy mondtam, látja?)*, én élek a lehetőséggel. Attól függetlenül is kérdeztem volna, ezt hozzáteszem. *(Lezsák Sándor távozik az ülésről.)*

Az első kérdés azonban sokkal inkább arra vonatkozna, hogy nagyon szeretném megtudni - Lázár úrtól nem sikerült -, hogy pontosan milyen beszerzésekre, milyen értékű beszerzésekre készülnek a kormányzatban az Információs Hivatal irányában. Én megértem, ha ezt nem tudják pontosan megmondani, de szerintem érdemes lenne egy keretszámot tudnunk ahhoz, hogy el tudjuk mégis képzelni, hogy milyen nagyságrendű bővítésre számíthatunk ezen a téren. Tudom, hogy a működésnek körülbelül a 20-30 százaléka vonatkozik az eszközökre, mit tudom én, 70-80 százalék a személyi költség, de szeretném tudni, hogy mégis nagyjából ezt hogyan kell elképzelni.

Azt is szeretném megkérdezni a miniszterjelölt úrtól, hogy ön szerint jelenleg amilyen állapotban vannak a szolgálatok, képesek-e Magyarországot megvédeni adott esetben egy USA, tehát az Amerikai Egyesült Államok, Kína vagy éppen Oroszország fokozott hírszerzési tevékenységétől.

Két ügyből kifolyólag is szeretném ezt megtudni. Egyrészt mostanában a sajtóban a Kovács Béla ügy kapcsán elég sokat lehetett arról olvasni - persze lehet, hogy ezek csak sajtófeltételezések, de szeretnénk öntől erre választ kapni -, hogy az orosz hírszerzés fokozta a tevékenységét hazánk irányában. Így van ez? Megalapozott ez? És ha igen, tehát ha ez valóban így van, akkor készülnek-e valamilyen politikai lépésekre ezzel kapcsolatban?

A másik pedig kifejezetten a Snowden-ügyhöz kapcsolódik. Én emlékszem rá, hogy még az előző ciklusban önök kezdeményeztek egy vizsgálóbizottságot annak érdekében, hogy felderítsék ennek a tevékenységnek a hazai vonatkozását. Szeretném öntől megkérdezni, hogy a Snowden-ügynek volt-e bármilyen hatása a magyar

titkosszolgálat tevékenységére, tehát rákérdeztünk-e arra hivatalosan, hogy Magyarországon lehallgattak-e szervek bármilyen szervezetet vagy politikai vezetőt. Az ön által irányított szervezetekre voltak-e bármilyen hatással az itt felszínre került információk?

Itt szeretném én azt megkérdezni, hogy ön szerint - tehát ahogy már az előbb mondtam - egyáltalán tényleg felkészültek vagyunk-e arra, ha egy ilyen támadás éri az országot. Figyelembe kell persze venni az anyagi forrásainkat, a geopolitikai helyzetünket, de szeretném ezzel kapcsolatban az ön véleményét megismerni.

Szintén nemzetbiztonsági vonatkozású ügy a mágnesszalagok ügye. Most már nagyon régóta hallunk róla, hogy az egész állambiztonsági múlt fellelhető a mágnesszalagokon. Ígéret volt rá, hogy ezek majd kutathatóak lesznek megfelelő keretek között, azonban előrelépés nem történt az elmúlt években. Ha ön újra miniszter lesz, akkor terveiben van-e az, hogy ezzel kapcsolatban előrelépés legyen? Lázár Jánostól is megkérdeztem ugyanezt; ő biztosított arról, hogy támogatja a teljes nyilvánosságra kerülést, viszont azt is mondta, hogy ő kisebbségben van ezzel a kormányban. Szeretném kérdezni, hogy önnek ezzel kapcsolatban mi a véleménye.

Szintén szeretném megismerni az álláspontját az isztambuli egyezmény ratifikációjával kapcsolatban. Ha jól emlékszem, március 14-én aláírtuk az egyezményt. Ez ugye a családon belüli erőszak témájához kapcsolódik, de nem tudok róla, hogy a kormány tevékenységében - a kormányprogramot én nem tudtam olvasni, szerintem más sem -, a tervezett tevékenységek között benne van-e az, hogy akkor ratifikáljuk is az isztambuli egyezményt. Ez csak akkor tud életbe lépni, ha a ratifikáció megtörténik, egészen addig ez nem tud működni.

Szintén kérdezem a miniszterjelölt urat arról, hogy az áfacsalások hálózatának felderítésében valamilyen módon tervezi-e, hogy közreműködik.

Még egy kérdésem van, és akkor ez vonatkozik konkrétan a közmunkára. Itt most már teljes ellentmondásban vagyok, a miniszterjelöltek információi ellentmondanak ugyanis egymásnak. Tehát Lázár Jánosnak olvastam egy korábbi interjút, amelyben ő teljes foglalkoztatásról beszélt olyan vonatkozásban, hogy minden munkaképes magyar ember legalább közmunkát kapjon. Ön ugyanezt mondta most az előbb, viszont amikor Lázár János pár órával ezelőtt ugyanebben a teremben jelen volt, akkor ő már csak 350 ezer emberről beszélt - idézőjelben természetesen a csak. Hiszen ha megnézzük, hogy Magyarországon hány olyan ember van, aki nem kap ellátást és munkanélküli, az körülbelül 7-800 ezer fő. Na most, akkor mi a kormányálláspont, ha majd lesz, vagy hogyan fognak önök ezzel kapcsolatban megegyezni? Mi a cél? Tehát az, hogy ennek a 7-800 ezer embernek mind munkát szeretnének adni közmunka formájában, vagy Lázár Jánosnak a pár órával ezelőtti közlése lesz releváns, hogy akkor 350 ezer ember kapna közmunkát?

Kérdezem én tisztelettel a miniszterjelölt urat, hogy ezt miből szeretnék finanszírozni. Tisztában vagyok azzal, hogy a közmunkaprogram egy olyan történet, hogy amennyi pénzt beletesznek, az ott van, és utána abból lehet embereknek úgymond közmunkát adni, de azért itt a választások után önök azon nyomban leállították vagy visszavettek az önkormányzati támogatásokból. Tehát nekem mint külső szemlélőnek, aki ezt az egész történetet ellenzékiből figyelem, az látszott, hogy a választások után önök kifele mentek ebből a történetből, és most pedig sorra hallom azt, hogy különböző mértékben, de növelni szeretnék. Egyébként, hozzáteszem, hogy itt szerény számításaim szerint egy ezermilliárd forintos befektetésről lenne szó abban az esetben, ha 7-800 ezer embernek szeretnének ilyen módon munkát adni. Tehát, maradjunk a realitásoknál, mennyi lesz az annyi, tehát mennyi lesz a befektetés ebbe a területbe?

Még egy kérdésem van, szintén egy olyan témához, amelyben önnek van illetékessége. Szeretném kérdezni, hogy a gyermekprostitúció és a szervezett lánykereskedelem kapcsán számíthatunk-e valamilyen előrelépésre. Ebben az országban aggasztó hírek vannak folyamatosan. Én nagyon kritikusan szemléltem az elmúlt négy év munkáját ezen a területen, szeretném tudni, hogy ezzel kapcsolatban szándékozik-e valamit változtatni a korábbi gyakorlatán, nyilván itt egy szemléletbeli különbségről is szó van, de azt hiszem, a cél mindenképpen az kell hogy legyen, hogy Magyarországon nőket, gyermekeket ne tudjanak prostitúcióra kényszeríteni. Én szeretném tudni, hogy miniszterjelölt úr hogyan tud ehhez hozzájárulni.

És, nem tudom megállni, az önkormányzati törvénnyel kezdte, és azt a javaslatot méltatta a meghallgatáson, azért szeretném öntől személyesen is hallani, hogy miért támogat, vagy tud egy olyan törvényjavaslatot támogatni, amelyben egy kisebb lélekszámú budapesti kerület lakosának a szavazata kevesebbet ér, mint egy nagyobb lélekszámú kerület lakosának szavazata.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke:
Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Mirkóczki képviselő úr, parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Igyekszem a már fölített kérdéseket nem megismételni, azonban a bv-intézetekben jogerősen elítéltek foglalkoztatottságával kapcsolatban azt szeretném kérdezni, túl azon, amit ön mondott, hogy az elítéltek 75 százaléka dolgozik, ez nekem is egy picit meglepő, fogalmazzunk így, engem sokkal inkább az érdekelne, hogy akik foglalkoztatásban részesülnek vagy kvázi dolgoznak börtönökben, ők a tartási költségük hány százalékát tudják megtermelni az általuk végzett munkával, és alapvetően milyen jellegű munkákat végeznek. Ez lenne a konkrét kérdésem az ügyre vonatkozólag.

Valamint érdekelne, nagyon sokan beszélnek, ön is a bevezetőjében beszélt az egyre nagyobb migrációs és vélhetően majd még fokozódó migrációs problémákról, csak egy nagyon rövid kérdés: most sem merül föl esetleg egy hatékonyabban működő önálló határőrség visszaállítása, vagy marad minden a régiben?

Elhangzott itt már nem tudom, melyik kormánypárti képviselőtől, hogy mi volt 2006-ban, 2007-ben, hogy a rendőröknek még autójuk sem volt, nemhogy abban üzemanyag. Én nem ezzel akarok vitatkozni, de szeretném megjeleníteni azt a fajta problémát, amit most már nagyon sok szolgálatban lévő rendőrtől hallottam, hogy hiába kaptak új autót, vagy hiába lett lecserélve vagy modernizálva az eszköz, hogy ha az adott hónap második hetében egy körzeti megbízottnak saját zsebből kell tankolni. Nyilván nem szeretnék most elmerülni a részletekben, de sajnos ez egy létező jelenség, hogy annak a körzeti megbízottnak, akinek van több települése, és mondjuk kistelepülések lévén jól ismeri az ott élőket, ott lakókat, soha nem fogja azt mondani egy bejelentésre vagy amikor közvetlenül felhívják, hogy nem megyek, mert nyilván ő azért van, hogy menjen, és gyakran találkozik ezzel a problémával, hogy ő is és a kollégái is kénytelenek olykor zsebből tankolni. Nem tudom, hogy ez mennyire általános jelenség, én ezzel találkoztam.

Szintén egy rövid kérdés. A szabálysértési értékhatáron kívánnak-e módosítani akár pozitív, akár negatív értelemben? Mi egy nagyon határozott állásponton vagyunk a jelentős csökkentését illetően, de én szeretném miniszter urat megkérdezni, hogy ez marad-e a következő négy évben, vagy fog-e változni, és ha igen, milyen mértékben és irányban.

A statisztikákkal én sem szeretnék vitatkozni, ezeket sokféleképpen elő lehet állítani, sokféleképpen lehet magyarázni, én is azt mondanám, hogy a rendőrség megítélése elsősorban az emberek szubjektív biztonságérzetén mérhető. Ezt, kétségtelen, nagyon nehéz bizonyítani, nincs rá recept, hogy hogy mérjük le, hogy ki hogyan éli meg a saját biztonságát vagy a lakókörnyezetének közbiztonságát, az azonban kétségtelen és egy sajnálatos jelenség, és erről az elmúlt ciklusban is többször beszéltünk már, hogy azért a rendőrség a közlekedésben alkalmazott zéró toleranciát tényleg maximálisan végrehajtja, ugye mi sokszor fogalmaztunk úgy, hogy pénzbehajtást művelnek, de visszatérve a szubjektív biztonságérzethez, az is egy valós jelenség, hogy amikor egy átlagember meglát egy rendőrt az út szélén, akár autóban, akár gyalogosan, egyfajta pavlovi reflex, hogy, úristen, van-e probléma, miért fog engem megbüntetni. Ez nagyon nem helyes, szerintem az lenne a helyes, hogy ha egy átlagember, aki nem bűnöző, meglát egy rendőrt, örüljön, hogy de jó, hogy itt van, ezáltal is nagyobb biztonságban vagyok. És azt gondolom, hogy a szubjektív biztonságérzet szempontjából ez nagyon lényeges kérdés. Még egyszer mondom, nagyon nehéz megfogni, és nagyon nehéz ezt bizonygatni, de egy létező jelenségről van szó.

Végezetül pedig. Az is egy fontos kérdés, és szerintem már az elmúlt négy évben is fontos volt, hogy lesz-e vajon új rendőrségi törvény. Lehet hogy nagyban hozzá tudna járulni, sőt nekem meggyőződésem, hogy kizárólag az tudna hozzájárulni egy megfelelő rendőri életpályamodell kialakításában. Ez lenne az első lépés, hogy szülessen egy olyan rendőrségi törvény, amely a mai kihívásoknak megfelelő. Én azt gondolom, hogy a jelenleg hatályos már nem biztos, hogy minden pontja megfelelő napjaink kihívásaira. Gondolok itt arra, hogy van egy kettősség a rendőrségi különböző ügyek mentén, és csak két példát mondok. Az egyik esetben van egy akármilyen tüntetés, felvonulás, egyes rendőrök - rengeteg kereskedelmi csatorna által dokumentáltan -, szerintem a hatáskörüket messze túllépve, brutális módon fellépnek egyébként semmifajta ellenállást nem mutató személyekkel szemben, akár tüntető, akár tiltakozó, teljesen mindegy. Aztán egy másik eset, amikor rendőröket vernek. És többször többen lenyilatkozták már név nélkül, jelezték, hogy nem igazán vannak tisztában, illetve sokkal inkább saját magukkal szemben szankciót alkalmaznak, mert rengeteg olyan eset van, most nem akarok, külön ki lehetne térni ezekre a liberális jogvédő szervezetekre, amelyek mindig a bűnözők jogaival vannak elfoglalva, és a rendőrséget támadják egy-egy nagyobb fellépés esetén, de az egyre komolyabb jelenség, hogy rengeteg hír érkezik, most legutóbb épp egy májusi eset, Heves megye, Szűcsi, ahol elég rendesen helyben hagyták a rendőrség munkatársait. És azt gondolom, hogy egy új rendőrségi törvénynek itt lenne helye és szerepe, amely egzsakt, pontos, tól-ig fogalmaz, hogy mikor meddig mehetnek el a rendőrök, és ne azon gondolkozzon a rendőr, hogy neki ebből milyen problémája lesz, ha konkrétan veszélyben forog adott esetben a testi épsége vagy más testi épsége. Tehát furcsa az, hogy nem használják azokat az eszközöket sem olyan mértékben - sok esetben, nem általánosítani akarok, de vannak ilyenek bőven -, amikor bizony-bizony indokolt lenne. És nem piti bűnözővel áll szemben, hanem nagyon komoly bűnözővel.

Valamint még egy dolgról szeretném kérdezni miniszter urat. Tegnap Balog miniszter úr a meghallgatásán a Népjóléti bizottságban úgy fogalmazott, hogy ismeri azt a problémát, hogy a különböző kábítószer típusok nagyon elterjedtek, nemcsak a fiatalok körében, hanem kifejezetten gyermekkorúak körében, amelyből fakadóan rengeteg apróbb bűncselekmény születik, bár a szabálysértési értékhatár miatt ezek nem kerülnek be a statisztikákba, és egyébként kistelepüléseken ez a jelenség élhetetlenné tudja tenni az életet, nem kell itt nagyon brutális bűncselekményeknek

meg történnie. És különös jelenség, hogy a cigányságon belül is, főleg a fiatal- és inkább gyermekkorúaknál, vidéken bizonyos kábítószer típusok rettentő mértékben elszaporodtak, ezáltal egyre gátlástalanabb, egyre durvább bűncselekményeket követnek el. És Balog miniszter úr azt mondta, hogy ismeri ezt a problémát, és ő most egy tanulmányt készített erről, és nyilván az ő hatáskörében megteszi azt, amit meg kell. De én úgy gondolom, hogy egy ilyen jelenségnél a Belügyminisztériumnak is van bőven feladata, miniszter úrnak erről mi a véleménye?

Köszönöm szépen.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Úgy látom, hogy a mai nap slágere, hogy ki tankol a rendőrautóba. Azt gondolom, hogy addig nincs baj, amíg nem bűnözők fizetik ezt.

Miniszter úr, lenne néhány zárókérdésem, úgy látom, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság részéről más kérdés nem hangzik el. Az egyik az, hogy az ukrajnai helyzet kapcsán hogyan látja egyrészt az operatív törzs jövőbeli szerepét adott esetben, ha Ukrajnában tovább fokozódna, azaz romlana a helyzet. Hogyan látja azt a helyzetet, ha a menekülthullámmal vagy bármi olyan helyzettel kéne szembesülni, ahol a kétszáz ezres kárpátaljai vagy Ukrajnában élő magyarság adott esetben veszélyeztetve lenne? Hogyan fognak együttműködni polgári és katonai szolgálatok? Hogyan fog ez a koordináció működni? Természetesen ez a kérdés messzebbre vezet, úgy is fel lehetne tenni a kérdést, hogy a szolgálatok együttműködése egyrészt egymás között, másrészt más államhatalmi szervekkel ebben a kormányzati szerkezetben hogyan fog működni.

A nemzetbiztonsági ellenőrzés szabályainak - amelynek az iránya egyébként konszenzussal támogatható volt - voltak olyan részletei, amelyekre felhívtuk a figyelmet, ilyen a jogorvoslathoz való bírói út, ami aztán el is akadt például az Alkotmánybíróságon. Mi a terv ezzel a törvénnyel? Akkor ki fog ez valahogy alakulni, hogy ez megfeleljen annak a célnak, ami egyébként támogatandó, hogy a nemzetbiztonsági átvilágítás, ellenőrzés mindenféleképpen mélyebb, terjedelmesebb és színvonalasabb legyen, mint a korábbi törvényi lehetőségek közepette.

A szolgálatok költségvetésének azért a hozzárendelt célokkal nyilván mindig arányosnak kell lennie. Hogyan látja a miniszterjelölt vagy miniszter úr, mennyire alkalmasak ezek a költségvetési keretek azokkal a kihívásokkal arányban, párhuzamosan, amelyek a polgári szolgálatokra várnak?

A terrorkockázattal kapcsolatosan. Hogyan lehet megítélni a Magyar Köztársaság terrorveszélyeztetettségét, hogy mennyire... Ez is összefügg a szolgálatok kihívásával.

Van-e tervezett integráció a polgári titkosszolgálatok területén, vagy pedig várható, hogy a fennálló rendszer ebben a kormányzati ciklusban megmarad?

Végül van két kérdésem, amelyek áttételesen, de azért kapcsolódnak a nemzetbiztonsági területhez. Az egyik az alapvetően a sajtóban rendszeresen megjelenő, a nemzetbiztonsági területtel, akár a bizottsággal, akár a szervezetekkel kapcsolatos információk napvilágra kerülése adott esetben idő előtt. Ezzel kapcsolatosan a miniszter úr mit tervez? Az Alkotmányvédelmi Hivatal vagy bárki más hogyan tudna ebben eljárni, hogy ez így ne zajlódhasson, illetve esetleg valami következménye legyen ennek? Mert most már évek óta valóban folyamatosan körülengi ezt a területet a sajtó, különösen azokon a területeken - mert az nagyon helyes, ha a sajtó tájékoztatva van, kivéve, ha ezek minősített adatok, tehát minden más esetben az a helyes, ha a sajtó tud róla. Itt akkor van probléma, ha olyanok jelennek meg, amelyeknek nem szabad. Itt a képviselőtársaim, a Nemzetbiztonsági

bizottság is többször jelezte nekem, hogy ezzel kapcsolatosan lenne tennivalónk. Hogyan lehetne ebben valami eredményt elérni?

A zárókérdés, amit Lázár miniszterjelölt úr sem úszott meg. Itt áttételes módon igazságszolgáltatási kérdések kerültek szóba. Én kíváncsi lennék a miniszter úr véleményére, a közéletben a halálbüntetés mint visszaállítandó büntetési forma került szóba. Én kíváncsi lennék a miniszter úr véleményére, hogy mit gondol erről a jelenleg - reményeim szerint - elvi lehetőségéről, hiszen nemzetközi egyezmények és egyébként, azt gondolom, a józan racionalitás és a moralitás is kizárja, de kíváncsi lennék a miniszter úr véleményére.

Köszönöm szépen, öné a szó.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Köszönöm szépen, elnök úr. Szél Bernadett úrhölgynek, beszerzés az Információs Hivatalnak. Az Információs Hivatal jelen pillanatban is, jelenleg Lázár János államtitkár úr, a későbbiekben Lázár János miniszter úr portfóliójába fog tartozni az én ismereteim szerint, tehát az ő beszerzési egyéb elképzeléseiről nincs közvetlen ismeretem. Azt tudom, hogy mi tervezzük elsősorban a szakszolgálat fejlesztését, ennek a különféle részeit zárt ülésen nagyon szívesen részletesen elmondom.

Ugyancsak zárt ülésen szeretnék a képességeinkről nyilatkozni. Nagyon jó képességűek vagyunk természetesen, de azért még zárt ülésen ezt ki is tudom fejteni részleteiben. Ugyanígy gondolkodom én a Snowden-ügyről.

Felkészültünk-e a támadásra? Az az igazság, hogy azt tudom mondani, hogy minden rosszra felkészülünk, és reméljük, hogy nem ér bennünket meglepetés. Ennek megfelelően tehát reményeim szerint nem lesz ezekben a kérdésekben olyan meglepő támadás vagy akció Magyarország irányában, amit előre ne tudnánk jelezni.

A mágnesszalagok. A mágnesszalagok alapvető problémája az, hogy legelőször is helyre kell állítani őket, tehát nem sérülésmentesek, és egészen pontosan nem tudja senki, hogy milyen eszközökkel lett a titkosítás a végén végrehajtva. Ezt jelen pillanatig a KEKKH végezte, az próbálja meg megfejteni, az volt a valamikori adatfeldolgozó csoportfőnökség az előző rendszerben. Azt próbálja megfejteni nyugdíjas munkatársak visszahívásával, hogy az adathalmazt hogyan lehet feldolgozni. Titkosítva van, titkosítva van; nem maga a tekercs, hanem a tekercs adattartalma. Tehát ennek a feldolgozása folyik, de nem tudom, hol tartanak egész pontosan benne. Énszerintem nyilvánvaló, hogy a helyreállítás után ezt először meg kell ismerni, és ha pontosan tudjuk, hogy mit tartalmaz, mit nem, akkor lehet állást foglalni róla, hogy ez nyilvánosságra hozható-e vagy sem. Addig sötétbe való ugrás lenne bármit is mondani.

A családon belüli erőszak. Aláírtuk és reményeim szerint minél hamarabb - ez az önök munkáján múlik - ratifikáljuk is ezt a szerződést. Nyilvánvalóan azért írtuk alá, mert egyetértünk vele, tehát minél hamarabb meg kell valósítani.

Az áfacsalások felderítésében a rendőrség jelentős támogatást ad a NAV munkatársainak. Ez nemcsak esetenként a helyszínen való megjelenés biztosításában, házkutatásokban való együttműködésre vonatkozik, hisz amikor egyszerre száz helynél több helyütt volt házkutatás, nyilvánvaló volt, hogy a NAV erői önállóan ezt nem képesek végrehajtani. Itt erős rendőri jelenlét, erős rendőri közreműködés és támogatás volt. Ezen túl nyilvánvalóan vannak olyan bűncselekmény-kategóriák, ahol az áfacsalás nem önmagában egyedül jelenik meg, hanem más bűncselekményekkel együtt, ilyenkor közös nyomozás is folyik.

A közfoglalkoztatás. A közfoglalkoztatásban különféle, elsősorban a Statisztikai Hivatal adataira vagyunk hagyatkozva. A Statisztikai Hivatal adatai szerint amikor mi

elkezdtek a közfoglalkoztatást, akkor 595 ezer álláskereső volt Magyarországon. Most tegyük félre, hogy munkanélküli vagy nem munkanélküli, álláskeresőket nézünk. Jelen pillanatban ezen álláskeresők száma alig haladja meg a 400 ezret. Na most, egyértelmű az is a számunkra, hogy jelen pillanatban 183 milliárd forint van a 2014-es költségvetésben erre a feladatra félretéve. Ezt a 183 milliárd forintot egészen biztos, hogy fel fogjuk használni.

A másik része az, hogy elhangzott, hogy csökkent a közfoglalkoztatottak száma. Kérem, a közfoglalkoztatottak száma, aki effektív közfoglalkoztatásban vett részt, nem csökkent. Aki oktatásban vett részt, képzésben vett részt, az 96-97 ezer ember volt, az megszűnt május 31-ével. Miután ez megszűnt, ezeknek a felszívását az önkormányzatokkal és a munkaügyi hivatalokkal jelen pillanatban végeztük. Jelen pillanatban mondhatom, hogy 170 ezer embert foglalkoztatunk; 170 ezer embert, akik a közfoglalkoztatásban a mai napon részt vettek.

Tehát úgy gondolom, hogy a csúcs egyébként 231 ezer ember volt, amikor egy nap ennyi embert foglalkoztatott a Belügyminisztérium és a munkaügyi hivatalok az önkormányzatok segítségével. Tehát átlagos számok is vannak. Mi szeretnénk azt, hogy ebben az esztendőben a 200 ezret ismét elérje - ezt júniusban szerintem el is érjük -, és júniustól kezdődően egészen decemberig a 200 ezer embert tudjuk foglalkoztatni.

Na most, itt 700-800 ezer embert mondott, akiket itt kellene foglalkoztatni. Meggyőződésem, hogy ez nem így van. Én úgy számolok - munkatársaim számítását is figyelembe véve -, hogy körülbelül olyan 350 ezer és 400 ezer fő között van, aki munkaképes, a közfoglalkoztatásban részt is akar venni, és a közfoglalkoztatásban eredményesen dolgozik. Tehát itt nem kényszer munkáról van szó, nem akarunk senkit oda kényszeríteni, viszont az egyértelmű, hogy semmi szín alatt nem szeretnénk azt, hogy ezek az emberek, akik a közfoglalkoztatásban nem vesznek részt, a későbbiekben segélyben részesüljenek, ha egészségesek és munkaképesek. Tehát ha egészséges, munkaképes, akkor dolgozzon, ezt biztosítjuk a közfoglalkoztatásnál.

Hogy ez mekkora összeg? Nem tudok rá mit mondani. Ahhoz, hogy a 200 ezret elérjük, szerintem, olyan 50-60 milliárd forint kell még ebben az évben, hogy egész végig tudjuk foglalkoztatni.

Az ezermilliárd biztos, hogy túlzó összeg, bár örülnénk neki, biztos fel tudnánk használni eredményesen.

A gyermekprostitúció és a leánykereskedelem. Kérem, mindenféle eszközt megkísérlünk bevetni mind a Magyarországon, mind a magyar gyerekeknek és lányoknak a külföldre való exportálása tekintetében. Itt, Magyarországon külön egységek foglalkoznak vele. A külön egységeken túl viszont a holland, a svájci rendőrséggel, az Egyesült Királyság rendőrségével jelentős eredményeket és sikereket értünk el ennek a felderítésében és az elkövetők elfogásában.

Az önkormányzati törvény... - nem értettem, hogy milyen arányosságról beszélünk itt, vagy mi volt? Gyermekek... - valamit még kérdezett utolsónak!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Nem, hanem annak a véleményemnek adtam hangot, megkérdeztem miniszterjelölt urat, hogyan tud támogatni, illetve jó szóval...

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Megvan! Ez nem belügyminisztériumi előterjesztés volt. És úgy gondolom, hogy a törvény előkészítői is gondolnak az arányosság elvére. Az arányosság elvének a megvalósítása, úgy gondolom, hogy nélkülözhetetlen ebben a kérdésben, azt hiszem, hogy ez meg fog történni, gondolom én. Hangsúlyozom, nem a Belügyminisztérium előterjesztése.

Mirkóczki képviselő úrnak. A fogvatartottak a tartási költségük hány százalékát termelik meg. Mi úgy számolunk most, hogy körülbelül 70-75 százalékát. Reméljük, hogy ez szintén eléri a százat. És 18 ezer emberről van szó, 18 241, valahogy így emlékszem a számra, aki pillanatnyilag büntetés-végrehajtási intézetben, vissza kell venni azokat, akik előzetes letartóztatásban vannak, az előzetes letartóztatott nem foglalkoztatható, közösségbe nemigen engedhető ilyen jelleggel, és természetesen ott vannak még a nyugdíjasok és ott vannak az egészségileg munkaképtelenek. Érdekes, hogy a nyugdíjasok közül nagyon sokan jelentkeznek munkára, szeretnének benn dolgozni. Tehát aki végigdolgozta az életét, csak valamilyen egyéb bűncselekmény miatt büntetés-végrehajtásba került, az úgy érzi jól magát ott bent is, ha dolgozik. Tehát ez egy érdekes jelenség, azt gondolom, hogy érthető.

Migrációs nyomás. Ez egy nagyon nagy kérdés. Önálló határőrség, itt nem jelent semmit. Nem arról van szó, hogy nem fogjuk el a határátlépőket, elfogjuk, itt van egy európai uniós szabályrendszer, ennek az európai uniós szabályrendszernek a kérdése arról szól, hogy aki azt mondja, hogy menedéket kér, abban a pillanatban a menedékjogi eljárást meg kell indítani. Hogy ha a kisujja van bent az országon belül, és azt mondja, hogy menedékjogot kér, akkor sem zárhatjuk ki az országból, hanem a menedékjogi eljárást meg kell indítani.

Ráadásul az uniós elvárás az, hogy miután nem egyforma az országonkénti megítélése a menedékügyi helyzetnek, ezért minden országban külön le kell folytatni. Ha lefolytatták egyszer Svédországban, és nem kellett, vagy lefolytatták Dániában, és nem kellett vagy bárhol máshol, nálunk ismét el kell kezdeni, és le kell folytatni. Ha a lefolytatása előtt elhagyta az országot, és úgy kapjuk vissza a dublini egyezmény alapján, akkor is újra le kell folytatni, és újra ki kell hirdetni. Ezeket az európai uniós irányelveket nem tudjuk és nem is akarjuk átlépni, teljesíteni akarjuk, reméljük, hogy ezeken az Unió is változtatni fog.

Hogy saját zsebből tankolnak a rendőrök. Azt gondolom, hogy ez nem nagyon általános, biztos előfordult egyszer-kétszer, és ezeknek a kollégáknak én köszönöm az önfeláldozását. De itt a rendőri fizetés egyik oldalról, ami nehezen teszi lehetővé, hogy egy körzeti megbízott ezt megtegye, de azt, hogy a köz érdekében a családjától mégis elvonta, ezt köszönöm. De ígérem azt, hogy futásteljesítményük megvan ezeknek a gépjárműveknek, és egyelőre nincs feltétlen szükség arra, hogy ez általánossá váljon.

A szabálysértési értékhatár. Ez nagyon érdekes kérdés, hogy ez segítene vagy rontana a pillanatnyi helyzeten, hogy ha lejjebb vinnénk a szabálysértési értékhatárt. Az ön elmondásából azt vettem ki, hogy ez javítana a helyzeten, hiszen ez bűncselekmény lenne, és akkor sokkal keményebb lenne elítélni. De nem ez a helyzet. A helyzet az, hogy Cesare Beccaria elmondása alapján a szabálysértések szinte azonnal elbírálás alá kerülnek, a rendőr megfogja, a szabálysértési előadó elé odaviszik, és a rendőrség, a gyors eljárás és az elkerülhetetlenség azt eredményezi, hogy ennek egy jelentős visszatartó hatása van. Sok esetben keményebb a hatóságok ítélete, mint a bűncselekményekben egy hasonló jellegű, de értékhatárt meghaladó cselekménynek a bírói döntése. Itt gyorsan döntünk, hatékonyak az eljárások, és sok esetben szigorban sem marad el a kisebb súlyú tulajdon elleni bűncselekmények elbírálási rendjéhez.

A szubjektív biztonságérzet és a nulla tolerancia, itt két oldalról is előjött. A szubjektív biztonságérzet, én azt gondolom, hogy jelentősen javult az országban, mutatják ezt a közvélemény-kutatások is. A nulla tolerancia. Kérem, számítógépes rendszerre tettük fel a gyorselhajtást, nincs emberi kéznek belenyúlási lehetősége. Aki gyorsan megy, a kamera rögzíti, bejuttatja a központba, a központban a számítógép behatárolja, hogy milyen büntetési tétele van, sőt mi több, még a borítékot is

megcímszi, borítékolja, és kiküldi. Tehát az, hogy ma felhívok valakit, hogy legyen olyan kedves, és segítsen nekem ebben vagy abban, semmi esélye nincs, legfeljebb egy kísérletet követ el hivatalos személy megvesztegetésére. Tehát azt gondolom, hogy ez remekül működik, szeretnénk ezt a későbbiekben más helyütt is bevezetni.

A tüntetés és az új rendőrségi törvény. Még egy gondolat az előzőhöz! Azt mondta, hogy sok esetben pavlovi reflexként összehúzódik a gyomra annak, aki rendőrt lát. Én ezt ellentétbe állítom a kis önkormányzatoknál az idősebb személyek kérésével. Az önkormányzatoknak mindenhol az a kérése, hogy még több rendőrt a területre, még több rendőrt szeretnének, a nyugdíjas azt mondja, hogy akkor érzi jól magát, ha kinéz az ablakon és rendőrt lát. Tehát a pavlovi reflexek a gyorsajtók és a nyugdíjasok között más-más reakciót váltanak ki egy rendőr láttán.

Más esetben a rendőröket meg bántalmazzák, megverik. Olyan esetben mostanában nem fordult elő, hogy a rendőrök vesztesen elhagyták a pályát, mert a reakcióideje a rendőrségnek most már megengedi azt, hogy ha a kollégákat megtámadták, akkor akár a Készenléti Rendőrség, akár más kollégák helyszínre tudnak érkezni, és idáig még mindenhol, amikor eredményhirdetés volt, a rendőröket hirdették ki győztesként. Azt gondolom, hogy ez a későbbiekben is így marad. Tehát nem szeretném senkinek ajánlani, hogy a rendőrökre kezet emeljen. És a rendőr kollégák fel vannak hatalmazva arra, hogy megfelelő módon ezt a felemelt kezet, amit rájuk emelnek, lehajtsák. Tehát ezt továbbra is fenntartom. És itt nem a rendőrségi törvény, hanem a szolgálati szabályzat áttekintése még szükséges. Az is rendelet, tehát annak megfelelően tudnak a kollégák dolgozni.

A kábítószer típusok. Óriási problémát jelent, ez a dizájnerdrogok névre hallgat. Egy törzs kifejlesztését követően mindenféle módon annak a törzsnek a kémiai leágazásait használják fel, ami még nincs fenn a tiltólistáinkon.

Itt már tettünk egyszer egy kísérletet arra, hogy fordítva történjen meg, hogy ha valaki valamit értékesíteni akar, ilyen jellegű dolgot, ez akár lehet testépítő vagy bármilyen szernek nevezni, az először vizsgáltassa be. Sajnos ez még nem volt kivitelezhető a jelenlegi törvényi körökben. De továbbra is azt gondolom, hogy fordítani kellene a szekéren, tehát aki Magyarországon bármit legálisan, illegálisan forgalmazni akar, vizsgáltassa be. És ha ezt nem teszi meg, ez legyen büntethető cselekmény, és azt gondolom, hogy ez eredményre vezet.

Nagyon nagy erőfeszítéseket teszünk közösen Balog miniszter úrral, és remélem, hogy ezek eredményre fognak vezetni.

Molnár Zsolt elnök úr. Az operatív törzs egyelőre működik. Nagyon bízom benne, hogy ugyanaz az operatív törzs, amelyik felállításában gyakorlatilag nem fog változni, a pénteki eskütétel után is működőképes lesz.

A menekülthullámra - ha érkezik - felkészültek vagyunk teljes egészében, mind a térségben, mind pedig a fővárosban. A polgári, katonai, rendőri szolgálatok, a polgári védelem, a tűzoltóság, az egészségügy, az egészségügyi intézmények a területen, az önkormányzatok mind-mind olyan együttműködést fejtenek ki - bár ne következzen be -, hogy ha bármelyik pillanatban 200 ezer ember érkezik Magyarországra, mind az egészségügyi ellátását, mind a gondoskodást róluk meg tudjuk oldani.

A nemzetbiztonsági ellenőrzés esetében az Alkotmánybíróságnak van egy ítélete. Ezt az ítéletet nyilván értékeljük, elemezzük, az ítéleteknek megfelelő módosításokat végre fogjuk hajtani. És nagyon szeretném, ha esetleg javaslatokat kapnánk arra is, hogy az eredetileg elképzelt szerint aki már a kísértésnek ki van téve, annak az ellenőrzését a későbbiekben hogyan tudjuk megoldani.

Költségvetés. A költségvetés 2014-re adott, tehát ezen belül kell mozognunk. Remélem, hogy a közfoglalkoztatás területén lesz lehetőségünk itt egy nagyobb összeg Belügyminisztériumhoz történő utalására, de a 2015-ös költségvetés még az előttünk álló időszak területe.

Terrorveszélyeztetettség. Azt gondolom, hogy a terrorveszélyeztetettség két okot jelent: az egyik az, ha valaki nagyon veszélyeztetett, akkor nagyon oda kell figyelni; a másik az, ha úgy tűnik számára, hogy abszolút nem veszélyeztetett, annak meg azért kell odafigyelni, mert mint a leggyengébb láncszemet, őt fogják megtalálni. Tehát nem véletlen az, amikor az egyik területen olyan robbantások történtek, hogy senki nem értette, hogy miért, aztán utána megértették; gondolok itt akár egy spanyol támadásra is.

Az integráció. Jelen pillanatban nincs integrációs törekvés a titkosszolgálatok között, a Belügyminisztériumon belüli titkosszolgálatok tevékenységének összehangolását viszont tudom garantálni.

Idő előtti információk a sajtózereplésre. Hogy mondjam, erre nem szívesen adok nyílt területen választ, de miután nyílt kérdésként hangzott el, azt tudom mondani, hogy kérem szépen, ha megtekintik azokat az információkat, amelyek megjelentek a különféle sajtószolgálatoknál, azok azt bizonyítják, hogy korábban, hosszú időn keresztül a titkosszolgálatok vagy éppen a rendőrség különféle büntetőjogi vagy titkosszolgálati eszközt, módszert alkalmazott, és ennek a végén jutott eredményre, és mindaddig, amíg nem kerültünk be valamilyen bizottság elé, ezek az eszközök, ezek az információk nem mentek ki. Tehát úgy tudott dolgozni három éven keresztül, négy éven keresztül egy-egy titkosszolgálati feldolgozásban az Alkotmányvédelmi Hivatal vagy még régebben, még a korábbi kormány idején is, hogy nem mentek ki. Tehát azt gondolom, hogy ez majd megér zárt ülésen egy misét, elnök úr, de kérem, egyelőre ezt fogadja el válaszként.

Halálbüntetés. A halálbüntetésnek van egy óriási veszélye: ha egyszer téved a joghatóság, akkor a reparálásra kevés esély van, és azt gondolom, ezt mindig figyelembe kell venni, amikor ebben állást foglalunk, és ez különösen nagyon mély megfontolást igényel.

Köszönöm szépen, elnök úr.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Elnök úr, visszaadom a szót, hogy befejezzük a szavazással.

Szavazás

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja Pintér Sándort abban, hogy belügyminiszterré nevezzék ki. *(Szavazás.)* 6 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 2 nem. Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy a Honvédelmi és rendészeti bizottság 6 támogató és 2 ellenző szavazattal azt javasolja, hogy Pintér Sándort belügyminiszterré nevezze ki Áder János köztársasági elnök úr.

Köszönöm szépen a miniszter úrnak a részvételt és az előadását.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke: Köszönöm. Most a Nemzetbiztonsági bizottság részéről következik hasonló állásfoglalás.

En itt egy mondatban annyit mondanék, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság előtt a polgári szolgálatok irányításával, felügyeletével kapcsolatosan hallgattuk meg,

és azzal kapcsolatosan fogunk szavazni és nem általában a kormány tevékenységéről. Bár hozzáteszem, a magam részéről azért nem tudom támogatni a miniszter urat, mert a kormányzati szerkezet és a kormányzati teljesítmény ezt nem teszi lehetővé, viszont a magam részéről azért fogok tartózkodni, mert a polgári szolgálatok irányítása ezt azért jelentősen árnyalja.

Kérdezem, hogy kíván-e valaki szavazás előtt még hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha senki, akkor kérdezem, hogy ki támogatja a belügyminiszter úr jelölését. *(Szavazás.)* 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 1 nem. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Akkor 1 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett a bizottság támogatta a miniszteri kinevezést. Köszönöm szépen.

Azt hiszem, az együttes ülésnek ez a része véget ért. Mindenkinek további jó munkát! Öt perc szünet, és folytatjuk a honvédelmi miniszterjelölt úrral. *(A meghívottak távoznak az ülésről.)*

(Szünet: 17.16 - 17.25)

Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Vezérkari Főnök Úr! Kedves Vendégeink! Üdvözlök mindenkit! Folytatjuk a bizottsági ülést, Hende Csaba honvédelmi miniszterjelölt urat hallgatjuk meg.

Együttes ülést tart a honvédelmi és a Nemzetbiztonsági bizottság. Úgyhogy én át is adom miniszterjelölt úrnak a szót.

Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszterjelölt bemutatkozása

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy bemutassam azokat a vezető munkatársaimat, akik velem együtt érkeztek azért, hogy szükség esetén segítsenek nekem a válaszadásban. Talán jobbról balra haladva: dr. Benkő Tibor vezérezredes úr, a Honvéd Vezérkar főnöke; Vargha Tamás, a tárca parlamenti államtitkára; dr. Dankó István, a tárca közigazgatási államtitkára; és Kovács József altábornagy úr, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat főigazgatója.

Viszonylag egyszerű helyzetben vagyok, hiszen a tárca az elmúlt négy évben elvégezte azt a munkát, ami rá méretett, nagy erővel és úgy gondolom, sikeresen dolgozott a honvédelem rendszerének megújításában. Ezért legszívesebben csak annyit mondanék, hogy folytatjuk, azaz dolgozunk tovább.

Mielőtt azonban megtisztelő kérdéseikre felelnék, engedjék meg, hogy néhány gondolattal felvázoljam honvédelmi politikánk sarokköveit. Tehát következzen néhány elvi megfontolás.

A biztonság nem magától értetődő és nem is állandó jó. Erre manapság, a tőlünk keletre zajló válság idején egyre többen ráébrednek. Tegnap este a NATO brüsszeli központjában a szokásos, évente kétszer megtartott ülésünk első napját záró vacsorán Chuck Hagel amerikai kollégánk azt mondta, hogy biztonság nélkül nincsen prosperitás, a biztonság viszont pénzbe kerül. És az USA-ra célozva azt is mondta, hogy egy ország erejét a szövetségesei ereje mutatja. Ma tehát az ukrán válság tükrében, fényében a korábbinál is élesebben látjuk, hogy a szuverén Magyarország erős honvédséget kíván.

Ugyanakkor a biztonság kollektív, a NATO-nak nincsen hadserege, csak a tagállamoknak, Magyarországnak is hozzá kell tennie a közös biztonsághoz a maga erőfeszítéseit. Ez biztosítja helyét és védelmét a tagországok között. Helyet a tárgyalóasztalnál és helyet a közös védelem rendszerében. Ebben a pillanatban is több mint ezer katonánk, ezer magyar honvéd ad készenléti szolgálatot, hogy ha az ország bármelyik pontján valamely előre nem tervezett és gyakran előre nem is látható biztonsági kihívás lép fel, akkor erre hathatós választ és szükség esetén segítséget tudjon adni.

A tegnapi és a mai napon Brüsszelben lezajlott miniszteri értekezlet azért is érdekes volt, mert ez volt az első találkozásunk a Krím-félsziget orosz annexiója óta, és egyben ez volt az utolsó találkozásunk a walesi NATO-csúcstalálkozó előtt. És valóban, hogy milyen váratlanul tudnak biztonsági kihívások fellépni, ezt semmi sem mutatja jobban, mint a magunk mögött hagyott fél év, mert a legutóbbi, tavaly késő ősszel tartott találkozókon még arról beszélgettünk, hogy az afganisztáni kivonulás miként alakul, és a NATO szerepe addig és abban és azt követően milyen lesz.

Azok a magyar honvédek, akik ebben a pillanatban is szolgálatban vannak, például azok a Gripen-pilóták, akik oltalmazzák a magyar és a jövőben a szlovén és egy ideig majd a balti államok légterét is; azok a pilóták, akik a légi kutató-mentő szolgálatban vesznek részt; a tűzszerészek, akik évente 8-10 ezer robbanótestet hatástalanítanak még ma is, ennyi évtizeddel a második világháború és az '56-os forradalom és szabadságharc után; és persze azok a katonák is készen állnak, akik akár a vörösiszapömlés idején, akár pedig a tavalyi nagy árvíznél olyan példamutatóan álltak helyt. A honvédség nemzeti intézmény, küldetése az egész nemzet szolgálata, ezért magától értetődő feladatomban tartom, hogy a háromharmadot képviseljem mindazokban a kérdésekben, amelyek a Honvédelmi Minisztériumra tartoznak. Ebből következik az is, hogy a pártpolitikának semmilyen formában nincsen helye a Magyar Honvédségen belül. Az elmúlt négy évben miniszterként nem tűrtem meg sem pro, sem kontra, és ezután sem fogom, a Magyar Honvédség ugyanis csak így lehet valóban nemzeti intézmény.

Törekedni fogok mindazokban a kérdésekben ötpárti konszenzus létrehozására, amelyekben ez lehetséges; amelyekben nem lesz lehetséges azt elérni, a döntéseket akkor is igyekszem majd az egész nemzet érdekében meghozni.

Végezetül talán az utolsó fontos alapvetés: honvédjeink azokkal az eszközökkel tudják megvédeni a hazát, amit az Országgyűlés a rendelkezésükre bocsát. Kérem tehát önöket, hogy segítsék a tárca és a kormány ez irányú erőfeszítéseit a jövőben is.

Ha arról beszélünk, hogy folytatni szeretnénk a megkezdett utat, akkor óhatatlanul itt most nagyon röviden és vázlatosan számba kell vennünk azt is, hogy mit végeztünk az elmúlt négy évben. Azt gondolom, az elmúlt négy évben kiszabadítottuk a honvédelmi tárcát a korrupció, a pazarlás és a különböző kiszervezések fogságából, kevesebb pénzből így többet tudtunk teljesíteni. Megújítottuk a honvédelem ügyét övező jogszabályi háttérrel, korszerű szabályozás jött létre az alaptörvénytől a miniszteri utasítások szintjéig. Megújítottuk a honvédelem egész rendszerét. Ésszerűsítettük és NATO-kompatibilissé tettük a szervezetet, hatékonyabb és gazdaságosabb működést értünk el. Bízást mondhatjuk, hogy megállítottuk és visszafordítottuk a képességvesztést, megkezdtuk a honvédség megerősítését.

Engedjenek meg, hogy ezekből a tényekből kettőt megemlítek. Felállítottuk az önkéntes tartalékos rendszert. Ez egy valós katonai képesség, amely élesben vizsgázott jelesre 2013 nyarán minden idők legnagyobb dunai árvízénél, hiszen több mint 1400 tartalékos katona, több mint 1400 fő vett részt személyesen a védekezési

munkálatokban. 2010 nyarán, amikor átvettem a tárcát, tizenhét szándéknyilatkozat hevert a Honvédelmi Minisztérium irattárában; nem volt tizenhét tartalékos katonánk, tizenheten egy A4-es lapon bejelentették, hogy ha majd egyszer megszervezi valaki, ők szívesen felcsapnak tartalékos katonának. Jelenleg több mint 1200 megmozdítható, felkészített, esküt tett, kiképzett tartalékos katonánk van.

Szeretném megemlíteni azt is, hogy sikeresen tárgyaltuk újra a Gripen-szerződést, amely korábban elvitte a fejlesztésre fordítható szinte minden forrásunkat. Az új feltételek között a gépek többet repülnek, és a pilóták többet tudnak gyakorolni, mint valaha. Tavaly előfordult az, ami korábban soha, hogy egyszerre mind a tizennégy Gripenünk a levegőben volt. Ez előtt egy hónappal körülbelül a kormány, az ügyvezető kormány úgy döntött, hogy mintegy 3 milliárd forint plusz forrás biztosításával a fegyverrendszer képességeit továbbfejlesztjük, és tekintettel a Visegrádi 4-es harccsoport szükségleteire is, de az országvédelmi szükségletekre is, megteremtjük a levegő-föld csapásmérő képességet. Ez olyan jelentős harcérték-növekedés és olyan fontos katonai képesség, amihez hasonlóan a megteremtéséről nagyon hosszú évek óta nem hallhattunk sajnos.

Szeretném köszönetemet kifejezni az állomány minden tagjának azért, hogy az elmúlt négy esztendő alatt rengeteget tettek a társadalom bizalmának és megbecsülésének elnyerése vagy talán visszanyerése érdekében.

Az előttünk álló ciklus feladataiból nagyon röviden néhány feladatot említenék csak meg, és ezen felül természetesen válaszolni igyekszem majd minden kérdésükre. A leglényegesebb, ami a ciklus keretét adja, az az, hogy elkészítettük a Magyar Honvédség fejlesztésének tízéves tervét, amelyet - és ez már önmagában jelentős siker is lehetne - a NATO 100 százalékban fogadott el, tehát tökéletesen egyformán látjuk szövetségeseinkkel közösen, hogy a Magyar Honvédségnek mit kell teljesítenie, mire kell képessé válnia a következő tíz esztendőben. Ez tehát megszabja az előttünk álló négy év lépéseit is, a lépések ütemét pedig a források rendelkezésre bocsátása fogja megszabni.

2012-ben a kormány határozatában egy forrásprognózist adott nekünk, erre építettük a tervezést, ez az alapja ennek a haderő-fejlesztési elgondolásnak, amely szerint 2016-ig szinten tartja a kormány a katonai költségvetést, a honvédelmi tárca költségvetését, és 2016-tól évente az egyébként önmagában is növekvő GDP 0,1 százalékával meg fogja növelni ezeket a forrásokat. Erről a fejlesztési forrásról - összevetve a szükségletekkel - azt mondhatjuk, hogy ha most 2022-ig tekintenénk előre, hogy 2022-ben is lesz még teendő és fejlesztési feladat bőven, de egy XXI. századi modern és jól felszerelt haderő legfontosabb képességeivel már rendelkezni fogunk. Hozzáteszem, hogy 2012-ben kaptuk ezt a garanciát, hogy nem csökken a honvédelmi tárca költségvetése. A kormány minden évben túlteljesítette ezt a vállalást, hiszen különböző feladatokra pluszforrásokat biztosított, az idei évben éppen a már említett közvetlen légi támogatási képességet a Gripenek számára.

A feladatok közül rendkívül lényeges lesz továbbra is a nemzetközi szerepvállalásunkból adódóan a következők ellátása. Az afganisztáni kivonulásnak - Obama elnök minapi bejelentéséből már tudhatjuk - 2016 a végső ideje. Ezután is lesz feladatunk, hiszen a Nyugat-Balkánon zajló béketeremtési folyamat még nem zárult le. Amint mondtam, 2015-ben eddigi vállalásaink szerint egy négyhónapos turnusban a balti államok légtérvédelmét és felügyeletét fogjuk ellátni, a szlovén légtérvédelemben pedig az olasz hadsereggel együtt ez évtől bekapcsolódunk. És nagyon lényeges a részvételünk a Visegrádi 4-ek EU-harccsoportjában, ami 2016. január 1-jén fog készenléti szolgálatba lépni.

Rendkívül fontos lesz a következő négy évben az a munka is, amit a honvédelem ügyének széles körű elfogadtatásáért végzünk. Ennek továbbra is kiemelkedően jelentős része az önkéntes tartalékos rendszer, ami mindenki előtt nyitva áll, aki a hazát fegyverrel honvédként, katonaként kívánja szolgálni, és nem főhivatásának választja ezt a szolgálatot.

Nagyon fontos lesz a hazafias nevelés, ezen belül is a honvédelmi kötelékprogram, amelyet az elmúlt esztendőben bocsátottunk útjára. E program keretében közösen dolgozunk minden olyan közösséggel, amely a honvédelem ügyének természetes szövetségese. Itt elsősorban a különböző küzdősportok és technikai sportok szervezeteivel, egyesületeivel szeretnénk együttműködni.

Tovább folytatjuk a KatonaSuli programot. Ebben a tanévben már több mint ötven középiskolában volt lehetőség fakultatív módon választani a katonai alapismeretek tantárgyat. Meg kell jegyeztem, amikor azt mondom, hogy folytatjuk, akkor nem is egészen 2010-ről beszélek, hiszen 2005-ben kezdődött el ez a program, amely az elmúlt négy évben még a korábbinál is nagyobb lendületet vett: 2005 óta több mint 10 ezer középiskolás tanult katonai alapismereteket, és jó néhány érettségi vizsgát is tettek ebből a tárgyból.

A nagy háború százéves évfordulója fog tartani a mostani időponttól egészen négy éven keresztül. Tehát az első világháborúra való emlékezés, a hadisírgondozás, a hadtörténeti ismeretterjesztés és a hagyományőrzés ugyanígy fontos feladatunk lesz.

Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Bizottság! Ennyiben szerettem volna vázlatosan ismertetni a programomat. Köszönöm szépen a lehetőséget.

Kérdések, vélemények; válaszok

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Bizottság! Kérdések, vélemények, hozzászólások? *(Demeter Márta jelzi szólási szándékát.)* Tájékoztatom a miniszter urat, hogy a bizottság előzetesen hozzájárult, hogy Demeter Márta is kérdezhet öntől, aki parlamenti képviselőtársunk, de nem tagja a bizottságnak. Volt egy ilyen kérdés, és a bizottság ezt jóváhagyta. Öné a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Engedje meg, hogy pár pontos mondattal kezdjem a beszélgetést: „A működéshez elengedhetetlenül szükséges források a honvédelem számos területén hiányoznak. Összeomlott a kiképzés rendszere, sok területen nem jut pénz a meglévő eszközök javítására, működtetésére, gyakran az alapvetően szükséges ruházat és felszerelés is hiányzik. A honvédség hadrafoghatóságának színvonala éppúgy sérti az alkotmányt, mint a washingtoni szerződést. A NATO-ban súlyunk folyamatosan csökkent az elmúlt években, amit a missziókban való sikeres részvételünk sem tudott ellensúlyozni. Ez gyöngíti a magyar külpolitika és nemzetpolitika érdekérvényesítő képességeit.” Biztos vagyok benne, hogy ezek ismerős sorok miniszterjelölt úrnak, hiszen ezek a 2010-es miniszteri meghallgatásán hangoztak el pontosan öntől. Ezzel szemben egyébként láthatjuk azt, hogy történelmi mélypontra süllyedt a Magyar Honvédség költségvetése, és csak hogy pontos számokat mondjak: 2010-ben még a GDP százalékában meghatározott érték 1,17 százalék volt, ez 2011-re 0,97 százalék lett, utána tovább csökkent alig több mint 0,8 százalékra, és 2013-ban pedig 0,77 százalék volt ez az összeg.

Ezekhez a mondatokhoz képest lehet azt is látni, hogy a honvédség tényleges létszáma nem nőtt, hanem lényegesen csökkent. Itt állománykategóriák szerint

leginkább a hivatásos és szerződéses tisztek száma csökkent, és a katonállomány összesen 2010 és '12 között 1210 fővel csökkent.

2010-es meghallgatásán egészséges állományarányokat is ígért, ehhez képest az altisztek és a legénységi állomány létszáma jobban csökkent, mint a tiszteké. Annak ellenére növelték a honvédség rendszeresített létszámát, hogy egyébként a tényleges létszám, ahogy láthattuk, csökkenőben van.

Azzal, hogy a Honvédkórházat hadrendi elemmé tették, azzal lényegesen megnőtt a polgári alkalmazottaknak, a beosztottaknak a száma, így alakulhatott az ki, hogy emelkedett a rendszeresített létszám közel ötezer fővel, és így a kormánytisztviselők, közalkalmazottak és a munkavállalók száma emelkedett nagyon lényegesen, több mint háromezer fővel.

2010-ben ön azt is mondta, hogy „olyan életpályamodellt dolgozunk ki és vezetünk be, amelyik kiszámítható, és egzisztenciális biztonságot nyújt honvédjeinknek; növeljük az állomány járandóságait, kialakítjuk az egészséges állományarányokat, és helyreállítjuk a rendfokozatok tekintélyét. Ezzel szemben olyan megbecsülésben részesültek a katonáink, akik egy életen át szolgáltak, hogy megszüntették a szolgálati nyugdíj rendszerét. Az idős katonákat a civil szférában próbálják elhelyezni - ez, látszik, hogy teljesen irreális.

Befagyasztották az illetményalapot, és a kafetéria is lényegesen csökkent.

Megfelelő bérrendezés és illetményemelés helyett, azt gondolom, mindannyian emlékszünk rá, biztos vagyok benne, hogy az állomány is, csupán a választások előtt két hónappal kaptak egy pótlékot. És itt az altiszti és a legénységi állományról beszélünk.

2010-ben ön azt is mondta, hogy új alapokra kívánjuk helyezni a tisztképzést és a továbbképzést. Ehhez képest - látjuk az eredményeket - megszűnt az önálló tisztképzés.

Ön a továbbiakban azt mondta, hogy „Az ország gazdasági lehetőségeinek figyelembevételével végre fogjuk hajtani a szükséges haditechnikai fejlesztéseket, a felszerelés és a fegyverzet korszerűsítését.” A valóság, amit láttunk, ami az elmúlt négy évben történt, és csak reményeimet tudom kifejezni, hogy amit említett miniszterjelölt úr, hogy folytatjuk, az nem vonatkozik erre is, mint ahogy semmi másra sem, hiszen semmilyen érdemi haditechnikai fejlesztés nem történt ebben a négy évben.

A légi szállítás és a helikopterképesség a megszűnés határára sodródott. Egyébként volt ebben többpárti egyeztetés, ahol konszenzus volt abban, hogy mind merevszárnyas szállítógépek, mind pedig szállító helikopterek beszerzésére szükség van. Ezen az egyeztetésen ígéret is született arra, hogy ki lesz írva a helikoptertender, amelyben az ön említése szerint majd a jövőbeni kormány hoz döntést. Tehát akkor nyilván ez 6-ától már releváns lehetne, de semmilyen hír nincsen róla, és le lett állítva a merevszárnyas repülőgép beszerzése is.

Ugyanakkor, ezzel is választások előtt pár nappal szembesülhettünk, hogy a legnagyobb titokban sikerült három darab használt orosz helikoptert beszerezni a Magyar Honvédségnek, aminek feltehetően nincsenek még meg a szükséges engedélyei.

Mindezeket összefoglalva feltenném a konkrét kérdéseket is, hiszen nagy része vélemény volt azoknak, amiket elmondtam. Vallja be őszintén, miniszter úr, hogy hány felszállóképes, működőképes helikoptere van a Magyar Honvédségnek. Ez a három helikopter mikor fog rendelkezni a szükséges engedélyekkel, ha még nem rendelkezik vele? Azaz mikor tudnak hadrendbe állni? Hány évig lehet majd ezeket használni? És mi volt a pontos indoka annak, hogy ilyen puccszerűen kellett

megvalósítani ennek a három gépnek a beszerzését (*Németh Szilárd István: Ez alkalmassági meghallgatás. Tehát nem panasznapi!*), hiszen erről semmit nem lehetett előzetesen tudni.

Az kijelenthető, hogy az elmúlt négy év egyik legnagyobb vesztese a Magyar Honvédség, hiszen a költségvetés is nagyon drasztikusan csökkent, és a katonai állomány létszáma is drasztikusan csökkent. Érdemi haditechnikai fejlesztés ugye nem volt, az eszközpark pedig tovább amortizálódott.

Közben egyébként, ahogy említette is, a biztonsági környezetünk folyamatos változásban van, és egyelőre nem kedvező irányba. Tehát erre tekintettel szeretném azt kérdezni, hogy akkor, amikor keleti szomszédunknál polgárháborús helyzet alakul ki, akkor milyen azonnali lépéseket tervez.

És azt is mindenki láthatja, hogy a 2014-es költségvetés tarthatatlan, és azt gondolom, hogy heteken belül számítani lehet ennek a módosítására. És ez a módosítás lehetőséget biztosít arra, hogy a megváltozott biztonsági környezetre tekintettel a védelmi kiadásokat jelentősen, legalább a GDP 1 százalékát elérő mértékben azonnal emelje a kormány. Mi, ha előterjesztenek ilyen javaslatot, biztosan támogatni fogjuk ezt. Az a kérdés egyébként, hogy a miniszter úr hajlandó-e a kormányban harcolni majd ezért.

Ezenkívül ön illetményemelést ígért a honvédség állománya számára, az érdekvédelmi szervezetek ennek a mértékét, amilyen elvárást ők megfogalmaztak, ez 20 százalékos volt.

Az a kérdésem, hogy ki fog-e állni végre azokért, akik a haza védelmére esküdtek föl.

Köszönöm szépen a szót.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Köszönjük. (*Jelzésre:*) Képviselőtársamé a szó, vagy nem tudom, hogy ki jelentkezett. (*Dr. Vadai Ágnes: Azt én nem tudom, ön az elnök, önnek kell tudnia, hogy ki jelentkezett. De akkor én kapok most szót?*) Úgy csinál, mint ha váratlanul szólítottam volna fel. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Ha a miniszteri bevezetőt valaki hallgatja, akkor büszkeséggel is töltheti el, hogy ilyen honvédelmi vezetése van az országnak, főleg akkor, ha nem ismeri a Magyar Honvédség helyzetét. (*Németh Szilárd István távozik az ülésről.*) Rendkívül patetikus volt a miniszter úr bevezetése, és őszinte csodálatom a Magyar Honvédség katonáinak, mert az után a csapás után, amit önök mértek az elmúlt négy évben a hadseregre, tényleg csodaszamba megy, hogy egyáltalán létezik még Magyar Honvédség.

Ön arról beszélt, hogy mennyire rendkívül fontos, hogy itt 2012-ben kaptak ígéretet arra, hogy nem csökken a Magyar Honvédség költségvetése. Lényegében olyan helyzet állt elő a Magyar Honvédségnél, hogy azt gondolom, lassan az alapvető finanszírozása nem megoldott a seregnek.

És önnek, miniszter úr, abban teljesen igaza van, hogy a hadsereg nemzeti ügy, csak azt hiszem, ezt néhányunkon kívül nem nagyon látják a kormányzatban. Ha ez valóban nemzeti ügy lenne, akkor a magyar kormány az elmúlt négy évben meg a következő négy évben is egy kicsit többet költene a Magyar Honvédségre, és nemcsak azért, hogy megvédje az ország területét, hanem hogy az ország határain belül, ahogy ön is elmondta, azért nem kevés feladatot lát el a Magyar Honvédség.

Igazán megdöbbenő - sok miniszteri meghallgatáson vettem részt minden oldalról, ön előtt éppen Pintér Sándor járt itt, nem értettem egyet az ő miniszteri kinevezésével, de legalább elmondta, hogy van néhány dolog, ami probléma -, hogy az ön bevezetőjéből az derül ki, hogy kell itt egy-két dolgot fejleszteni, meg kell itt egy-két dologgal foglalkozni, de olyan nagy probléma nincs a Magyar Honvédségben. Miniszter úr, van, van! És teljesen mindegy, hogy most egy miniszteri meghallgatáson vagyunk vagy bármilyen más bizottsági ülésen leszünk, erről kell beszélni. A Magyar Honvédséget ebben a formában nem lehet tovább finanszírozni, képességek vesznek el, és ezt az ön mellett ülő vezérkari főnököknek is tudnia kell és a katonáknak is tudnia kell.

Ön egy szót sem ejtett arról, hogy milyen típusú haditechnikai fejlesztés lesz a következő időszakban, ezt hogyan kívánják megalapozni. Ön pontosan tudja, hogy a Magyar Honvédségben hosszú-hosszú évek óta küzdöttünk azzal, hogy olyan haditechnika van, aminek nagyon magas a leváltási költsége, mert filozófiaváltásról is van szó, nemcsak arról, hogy vásárolunk egy új gépet vagy hármat. Ha modernizálni akarjuk, akkor az egy típusváltás, az egy technológiaváltás, és az nagyon sokban kerül.

Nyilván ön volt az, aki a Gripen-szerződést aláírta meg aztán a mostani módosítását aláírta, amiről ön is kell hogy tudja, hogy nem lett olcsóbb a Gripen, nem lett olcsóbb a Gripen. Akkor én megnézhettem ezt a szerződést, teljesen világos, hogy nem lett olcsóbb a dolog, és minden beszerzés, amit el kell halasztani, csak drágább és drágább lesz. Nem tudjuk, hogy mi lesz a szállító repülőgéppel, nem tudjuk, hogy mi lesz a helikopterrel, hogyan fejlesztjük a szárazföldi alakulatokat. Mindig csak a légierről beszélünk; ez nagyon fontos dolog, de vannak nekünk szárazföldi alakulataink. Azt hogyan fejlesztjük? Hogyan fejlesztjük a laktanyáinkat?

Szóval, a pápai bázisrepülőtéren ön felavatott egy területet, valami alapkövet tettek le, hogy itt majd épül valami. Mikor épül? Mikor lett Pápa bázisrepülőtér, miniszter úr? Hát nem az elmúlt négy évben! Milyen nagyszabású fejlesztés volt itt az elmúlt négy évben a hadseregben azonkívül, hogy jön azzal, hogy megcsinálták az önkéntes tartalékos rendszert? Miniszter úr, tényleg! Simicskó képviselőtársammal együtt nyújtottuk be akkor a papírt az Országgyűlés elé, az országgyűlési határozati javaslatot, hogy legyen egy önkéntes tartalékos rendszer. Annak a rendszernek, amit akkor ott közösen kitaláltunk, és többpárti, összpárti konszenzus volt, semmi köze sincs ahhoz, amit önök megcsinálnak. Nagyon-nagyon sokan azért lépnek be az önkéntes tartalékos rendszerbe, hogy ne kelljen fizetni a szolgálati járandóságokat terhelő 16 százalékos adót. Legalább ebben - hogy mondjam - próbáljon őszinte lenni!

Nekem nagyon fontos a hadsereg ügye, és feltételezem, hogy önnek is, ezért azt gondolom, hogy ha ön valóban nemzeti ügynek tekinti a hadsereg ügyét, akkor ezekben a kérdésekben nagyon világosan, nagyon őszintén kell beszélni. Elhiszem, hogy ha ön most nem tud vagy nem akar majd válaszolni Demeter képviselőtársam azon kérdésére, hogy hány működésképes helikopter van, mert az akár lehet nemzeti minősített adat is (*Dr. Hende Csaba: Akár.*) - azért mondom, hogy akár lehet éppen nemzeti minősített adat is -, de akkor ülünk le zárt ülésen, és beszéljük azt meg közösen, hogy mit lehet ebben az ügyben tenni.

Ön azt mondja, hogy nem engedi a pártpolitizálást a hadseregben. Nyilván másoknak, önmagának megengedte az elmúlt négy évben is és most is meg fogja a következő négyben, de erről az ügyről beszélni kell. Az a költségvetés, ami jelenleg a Magyar Honvédség rendelkezésére áll, nem teszi lehetővé a nagyarányú fejlesztéseket, márpedig mindketten tudjuk és szerintem a Honvédelmi bizottságban is mindenki tudja, hogy szükség van erre. Meg kell akkor találni azt a módot, hogy hogyan lehet rábírnai az ország miniszterelnökét, hogy költsön erre az ügyre. Nézze,

miniszter úr, önnek az elmúlt négy évben ez nem sikerült, folyamatosan csökkent a honvédelmi költségvetés - már ez önmagában alkalmatlanná teszi önt a tárca vezetésére.

Azt szeretném öntől megkérdezni - csatlakozva a képviselőtársamhoz -, hogy akkor most mi a helyzet a helikopterek ügyével, mi a helyzet a szállító repülőgépek ügyével. Ezeket a nagy szavakat, hogy „csapásmérő képesség”, szerintem hagyjuk, tehát ez annyira nem illik a GDP 0,77 százaléknyi költségvetéshez, hogy az valami elképesztő.

Aztán azt is meg szeretném tudni, hogy mi a helyzet a MIG-29-esek dolgával, sikerült-e ott valamit előrelépni. Hogyan haladunk ebben az ügyben?

És érdekelné, hogy hogyan áll a hadseregen belül a nők aránya. A mi időnkben mindig felvetődött kérdés volt, ezt mindig megkérdeztem, egyébként meg szoktam kérdezni, szerintem ez egy fontos ügy.

Beszélt arról is - mindannyian tudjuk -, hogy vonulunk ki Afganisztánból, és ott véget ér egy misszió, de hogy lesz újabb, balti légtérelőőrzés, ami nyilván limitált létszámban teszi lehetővé a missziós részvételt. Önnek volt egy nyilatkozata, amikor azt mondta, hogy Horvátország légterét is mi fogjuk védeni, aztán erre meglehetősen brutális cáfolat jött. Segítene nekem abban, miniszter úr, hogy most akkor kinek a légterét, mikortól, egyedül vagy együtt és benne vannak-e a horvátok ebben a dologban?

Végül érdeklődni szeretnék, hogy azért Afganisztánban elég nagy misszióknak van, létszámban elég nagy és meghatározó. Gondolkodnak-e más kontinensen, másfajta együttműködésben, misszióban, az erre való felkészülés hogyan megy? Afrikában már vagyunk jelen, de ennek a háttér felkészülése, akár a trópusi betegségek, akár a pszichológiai felkészülés hogyan ment és hogyan folytatódik?

Köszönöm szépen.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Más kérdés, tisztelt bizottsági tagok? *(Senki sem jelentkezik.)* Miniszter úr, akkor öné a szó.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Megpróbálok gyorsan végigfutni a hozzám intézett észrevételeken, illetve kérdéseken.

Demeter képviselő asszony azt állította, hogy a honvédség létszáma, tényleges létszáma nem nőtt, hanem csökkent. A pontos létszámadatokat akkor mondanám - Vadai képviselő asszonynak is a kérdésére -, a hölgyek létszám arányát. Tehát: az országgyűlési határozatban engedélyezett létszámunk 29 700 fő, 5690 tábournok, fő tisztt és tisztt, 8845 zászlós és altisztt és 7895 legénységi állomány, valamint 500 tiszttjelölt és 100 altiszttjelölt, továbbá 6670 közalkalmazott és kormánytiszttviselő. Az üres beosztások száma a HM tárca összesenben 5921 fő. Ugye több mint háromezer fős feltöltetlen létszámmal vettem át a tárcát 2010-ben, a pontos számot most nem hoztam el, de több volt, mint háromezer. Ezzel szemben 5196 fő a 2014. április 30-i tartalékos létszám. Ez azt jelenti, a két számot egybevetve, hogy 800 az a hiányzó szám, ami háromezernél több volt 2010-ben. Tehát világos, hogy ha a tartalékos rendszert nem vesszük figyelembe, pedig szükség és baj esetén, amikor katonára szükség van, a tartalékos megmozdítható, és meg is mozdul. Tehát a dolog ki van próbálva, hiszen a tavalyi árvíznél több mint 1400-an - talán három főt leszámítva -, a behívottak mindegyike rendkívül fegyelmezetten megjelent.

A hölgyek létszamarányáról is van egy számom. A Magyar Honvédség teljes állományának megoszlása, tehát 24 659 főből 8115 fő a hölgy. Százalékosan ez sajnos most nincs meg, de könnyen ki lehet számolni. És 16 544 a férfi.

A Honvédkórház hadrendi elemmé tételével kapcsolatban. Ha jól értettem, ön kifogásolja, hogy ezzel a több mint háromezer fős létszámmal a honvédség létszáma megnövekedett, és ezen belül nagyon sokan vannak közalkalmazottak, döntően orvosok és ápolók. Én ezt nem tartom sem hibának, sem hátránynak, ezt egy szükségszerű és a kórház konszolidációjához, hatékony működéséhez közelebb vivő intézkedésnek gondolom.

Az életpályamoddellel kapcsolatban nagyon röviden. Kidolgoztuk az egységes közszolgálati életpályán belül a katonai életpályamoddelt, amelynek teljes körű bevezetésére az előttünk álló ciklusban fog sor kerülni. Bizonyos elemeit már be tudtuk vezetni, és mindaddig, amíg teljes körűen, a megfelelő illetményekkel is kompenzált többletjuttatást nem tudjuk mindenkinek odaadni, 10-10 ezer forintot havonta biztosít a kormány ugyancsak a költségvetésünkön felül - tehát ez is milliárdos többletforrás - az altiszti és a legénységi állománynak.

Ön idézte azokat a szavaimat, amely szerint új alapokra kívánjuk helyezni a tisztképzést. Nos, nagyon büszke vagyok rá, hogy ez sikerült, létrehoztuk a Nemzeti Közszolgálati Egyetemet, azon belül a Ludovikát, a Ludovika Zászlóalj, amelyben, láthatja mindenki, hogy milyen felkészültségű, milyen kiállású fiatalok tesznek esküt évről évre „A hazáért, mindhalálig!” hagyományos eskükiáltással. Bizonyos szakokra hét-nyolcszoros a túljelentkezés, és teljesen új alapokon van valóban, az egységes közszolgálati életpályát is szolgálja ez a közös egyetem, amelynek a kezdeményezői voltunk. Mi egyáltalán nem tartjuk veszteségnek azt, hogy nem egy önálló, saját felsőoktatási intézményünk van, hanem igenis azoknak a közszolgálati ágazatoknak a leendő munkatársaival közösen, részben közös tananyag alapján is készülnek fel a leendő tisztjelöltek - ludovikás szellemben, ezt még egyszer hadd hangsúlyozzam -, amely foglalkozási csoportok mint egy második karrierlehetőség, a honvédségtől való sok esetben szükségszerű és a rendszerből következő kiválásuk esetén számukra megnyílnak. Erről sokat beszéltünk már, nem is akarom szaporítani a szót, a lényeg az, hogy nem veszteségként, hanem óriási nyereségként éljük meg ennek az új egyetemnek a létrejöttét.

Mindketten kérdeztek a merevszárnyú szállító repülőgép- és helikopter-beszerzésről. Mindkét ügyön intenzíven dolgozunk, én remélem, hogy ebben az esztendőben meg is tudjuk oldani mind a kettőt.

Kérdés érkezett használt helikopterek beszerzéséről, és őszinte vallomást kért képviselő asszony, azt mondta, hogy vallja be őszintén, hogy hány felszállóképes helikoptere van a honvédségnek. Fájdalom - és ezt már Vadai képviselő asszony helyreütötte -, ez egy olyan adat, olyan szám, amit önnek nem mondhatok meg ezen a nyílt ülésen, de természetesen a bizottság számára bármikor készen állunk arra, hogy részletes tájékoztatást adjunk azokról a körülményekről is, amelyek egyébként a beszerzést indokoltá és szükségszerűvé tették.

Utoljára arra a kérdésre, hogy ki fog-e állni a katonákért: eddig is kiálltam, és ezután is ki fogok.

Vadai képviselő asszony patetikusan találta a bevezetést. Nagyon egyhangú volna a világ, ha mindannyian ugyanazt a stílust követnék, én próbáltam tárgyyszerű és inkább rövid lenni, sok mindenről nem beszéltem. Nem beszéltem az egységes Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat létrehozásáról, nem beszéltem a bevezetőmben a Nemzeti Közszolgálati Egyetem megalapításáról, ezek önmagukban olyan jelentőségű és olyan volumenű feladatok, amelyekből egy-egy is ritkán akad egy-egy cikluson

belül. Nem beszéltem részletesen arról, hogy a honvédelmi jogág egészét megújítottuk az alaptörvény megújulására is tekintettel. Inkább próbáltam még az indokoltnál is szűkszavúbb lenni.

Mindketten kifogásolták, hogy alacsony a honvédség finanszírozása, de ebből a kevés pénzből többet teljesítettünk, mint önök. Tehát az a furcsa helyzet állt elő, hogy takarékosági intézkedéseknek és a korábbi, sok esetben bizonyíthatóan korrupció hálózatok megtörésével- mondjuk, a szövetségi rendszerben egyik legfontosabbnak számító afganisztáni szerepvállalás tekintetében elmondhatjuk, hogy a kormányváltás időpontja idején Afganisztánban szolgált katonalétszám olyan 230 fő volt, most 2010 februárjáról beszélek, és volt olyan fél éves időszak ennek a négy évnek, amikor 540 főre ment föl ez a létszám, és ennek a költségeit tudtuk finanszírozni, meg tudtuk oldani a kevesebb pénzből a többet. Ugye sok pénzből egyszerűbb, a kevésből kicsit bonyolultabb.

Persze azt is figyelembe kell venni, hogy az önök idején egy igen jelentős, több mint húszmilliárdos átfutó tétel megjelent a honvédelmi költségvetésben. Ez nem baj, nem hiba, van számos ország, amelyik így jár el, és akkor statisztikailag jobban néz ki a GDP-arányos szám. Ez a honvédségtől nyugdíjba mentek kedvezményeit kompenzálандó, a társadalombiztosítás felé megtérítendő összeget jelenti. Ezt mi kivettük, és azt mondtuk, hogy nincs értelme, hogy keresztül folyjon a költségvetésünkön, hát ami nyugdíj, az nyugdíj, ami öregségi járandóság, az öregségi járandóság. Tehát ezt is figyelembe kell venni, amikor a csökkenés mértékéről beszélünk, mert csalóka különben a kép.

Azt mondja a képviselő asszony, hogy nem lett olcsóbb a Gripen-bérelti szerződés. Én javaslom, hogy még egyszer tessék megnézni a szerződést. *(Dr. Vadai Ágnes: Megnéztem!)* Nyilván az önök által módosított szerződés 2006 és '16 közötti időre határozott meg egy finanszírozást. Amikor 2012-ben módosítottuk a szerződést, el tudtuk érni, hogy a 2012 és 2016 között esedékes bérelti díj egy igen jelentős részét, igen jelentős, 100 milliárd forintos részét átütemezzük, és a meghosszabbított futamidő 2016 és 2026 közötti részére osszuk szét. Ha ezt a pénzt nem vesszük figyelembe - mert ezt ugye ki kellett volna fizetni 2012 és 2016 között így is, úgy is -, hanem megnézzük, hogy 2016 és 2026 között milyen összegért tudjuk bérelni ugyanazt a tizen négy Gripent, nos, akkor azt látjuk, hogy a 2006 és 2016 között érvényes bérelti díj 49 százalékaért kapjuk a második tíz évben a gépeket. Ez azt jelenti lefordítva, arra a kérdésre, hogy és tessék mondani, a feléből mennyit enged, a svédok engedtek még 1 százalékot, mert kevesebb, mint a feléért béreljük. A képviselő asszonynak javaslom, hogy szíveskedjék még egyszer áttekinteni, megadjuk a szakértői segítséget ehhez a tanulmányozáshoz. *(Dr. Vadai Ágnes: Megy az egyedül is!)*

Pápán milyen alapkövet tettek le? Csak engem említett a képviselő asszony, de a valóság az, hogy Anders Fogh Rasmussen fogta az alapkő másik felét. Egy új hangár épül, és reményeim szerint hamarosan készen is lesz a C-17-es repülőgépek számára. A sajtó annak idején nagy terjedelemben adott erről hírt, de örülök, hogy feleleveníthettem ezt a tudást itt most önnek.

Említette, hogy az önkéntes tartalékos rendszerre vonatkozóan Simicskó István barátommal, képviselőtársammal közösen nyújtottak be annak idején egy papírt, és ami most megvalósult, az nem hasonlít arra a papírra. Az a probléma, hogy önök 2004-ben kihajították az ablakon a Magyar Honvédség meglévő tartalékos rendszerét, és egy papírnál többre nem futotta 2004 és 2010 között, tizenhét darab szándéknyilatkozatot sikerült begyűjteniük. Egyébként ennek az önkéntes tartalékos rendszernek a minisztériumon belüli felelőse és irányítója Simicskó István államtitkár

úr volt, tehát én gondolom, hogy az, hogy nem pont úgy nézett ki a rendszer, mint ahogy azt önök öt-hat évvel korábban elgondolták közösen, számára nem igazán sérelmes.

Köszönöm, hogy feltételezi, hogy önnel együtt nekem is fontos a honvédség. Köszönöm, hogy úgy fogalmazott, hogy a miniszter úr magának megengedte a pártpolitizálást, másnak nem; erről beszélek én is. Én pártpolitikusok vagyok, természetesen a Fidesz választókerületi elnökeként nehezen tudnék nem pártpolitizálni, azt hiszem, most is ezt tesszük, amikor ön az ellenzék szokásos és ildomos feladatát végzi, én pedig próbálom magamat menteni és őszinte vallomásokat tenni, ahogy Demeter képviselő asszony is kérte. Azt azonban, hogy másnak nem engedtem meg a pártpolitizálást, engedje meg, hogy dicséretnek vegyem, valóban nem és nem is fogom.

Hogy a helikopterekkel, szállítórepülőkkel mi van, erről beszéltem. Mi van a MIG-29-esekkel? Hát kérem szépen, ezek a szovjet államadósság fejében a '90-es évek elején - tán '93 nyarán, magam is ott voltam mint a HM akkori kabinetfőnöke - megérkeztek Kecskemétre, aztán 2010-ben kivontuk őket a hadrendből, mert egy modernebb, egy más generációhoz tartozó és katonai képességeit tekintve a MIG-29-esekkel össze sem hasonlítható fegyverrel, a Gripen-fegyverrendszerrel váltottuk fel. Nos, ezek a gépek ott állnak Kecskeméten és várják a vevőjüket, több kísérletet is tettünk erre, sajnos azonban senki nem vásárolta meg eddig. Eladók, tehát aki tud rá vevőt, az szóljon, hozzon (*Derűtség.*), mert eladók egyben úgy, ahogy vannak, mindenféle tartozékukkal egyetemben, de hát ez sem nagy titok, hiszen többször nyilvános pályázatot hirdettünk az értékesítésre, sajnos sikertelenül.

Hol fogunk a jövőben légtér-felügyeleti, airpolicy tevékenységet végezni? Nos, a Baltikumban a jelen felajánlásunk szerint, amit a 2012-es chicagói NATO-csúcson tettünk, 2015-ben egy négyhónapos turnusban a három balti állam légtérét fogjuk ellenőrizni, és a Szlovéniával megkötött megállapodásnak megfelelően a harci repülőkkel, tehát ilyen értelemben airpolicy képességgel egyáltalában nem rendelkező Szlovénia légtérét ez évtől az olasz hadsereggel közösen a kecskeméti bázisról fogjuk megoldani. A balti légtérfelügyelethez egyébként ki kell majd telepítenünk az ebben részt vevő négy gépet.

Hogy Horvátország légtere hogyan alakul, nos, az a jövő zenéje, azzal én még várnék egy picit, mielőtt itt triumfálnék, az ön helyében.

Köszönöm szépen a figyelmet, igyekeztem minden kérdésre választ adni. Köszönöm, hogy meghallgattak.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Nagyon szépen köszönjük. Átadom a terepet a Nemzetbiztonsági bizottság elnökének. (*Dr. Harangozó Tamás: Egy kérdésre nem válaszolt a miniszterjelölt úr.*) Bocsánat! Visszaveszem a szót.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke: Semmi baj, semmi akadálya.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Harangozó képviselőtársam!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a Honvédelmi és rendvédelmi bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Nem fogok új kérdést feltenni, csak még egyszer

szeretnék rákérdezni a miniszter úrnál, mert ezt a kérdést megkerülte, vagy elfelejtette, vagy nem vette figyelembe.

A képviselőtársam világosan fogalmazott az idej költségvetéséről - meglátjuk, hogy így lesz vagy nem -, 99 százalékos valószínűséggel néhány héten belül a parlament elé fogják hozni a kormány részéről. Szeretném kérdezni - nyomatékosan az ukrán helyzetre tekintettel is -, hogy elő fog-e terjeszteni a kormány, vagy ön személyesen, vagy a Fidesz-frakció egy olyan javaslatot, ha már a költségvetéshez hozzányúlnak, amelyik a honvédelmi tárca költségvetését emeli most rögtön. Nem ellenzék-kormány, nem hangzatos szavak miatt, ha mást nem, konkrétan ezen helyzet miatt, amelyik indokolja, és a NATO-n belüli felkérés is erősíti, de azt gondolom, a magyar polgárok védelme meg kifejezetten indokolja, hogy ezt a lépést most akár év közben is, akár a tartalék terhére, akármilyen más megoldással meglépjük.

Szeretném kérdezni - erre egy egyszerű igennel vagy nemmel válaszoljon -, hogy fogja-e javasolni a kormánynak, hogy a költségvetés módosításával most rögtön, év közben a honvédségi költségvetés növekedjen. Tekintettel arra, hogy máshogy számolták a költségvetést, miniszter úr, de a 2010-es és 2014-es között az a különbség, hogy a 2014-es még nominálisan is kevesebb a 2010-esnél.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Miniszter úr!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Ön most jóslásra kér engem. (*Dr. Harangozó Tamás: Szándéknyilatkozatra.*) Nem, jóslásra, hogy mit fogok tenni, meg ki mit fog tenni. Hát a folyót majd átússzuk, amikor odaérünk a partjára, én tényekről szeretek beszélni.

Ha tetszett figyelni, akkor megemlítettem példaképpen az előadásomban, hogy körülbelül egy hónappal ezelőtt a kormány hozott egy rendkívüli jelentőségű döntést, amit nem becsülnék le, hiszen a lézerbombák beszerzése, azok alkalmazása, a pilóták erre való felkészítése egy olyan képesség, amivel a térségben nem sok haderő, nem sok légierő rendelkezik. Nos, erre a feladatra az idej és a jövő évre a kormány már határozatot hozott közel 3 milliárd forint tekintetében. Tehát erről tudok önnek tényként beszámolni, hogy az idej évre megállapított költségvetést - most vagyunk június elején - a kormány ennyiben már megfejelte és megemelte.

Hogy ez a tendencia folytatódik-e, nos, azt meg fogjuk látni. Nagyon köszönöm egyébként az ellenzéki képviselőtársak itt kifejezett támogatását, hogy tudniillik egy ilyen kormányzati törekvést a parlamentben megszavaznának, ha jól értem. Ezt nagyon köszönöm, ezt nyugtázom, ez egy fontos politikai tény, és a döntésben bizonyára ez is szerepet fog játszani.

Köszönöm szépen.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Köszönöm. Akkor átadom a szót az elnök úrnak.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke: Köszönöm, elnök úr. Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy van-e kérdés. (*Jelzésre:*) Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök... Bocsánat! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Kicsit zavarban vagyok, hogy mi a helyes megszólítás, de itt van a zavar vége.

Egy nagyon egyszerű kérdésem lenne önhöz. Azt hiszem, sokunkat érdekel az, hogy tervezik-e önök a sorkatonaság újbóli bevezetését. Ezzel kapcsolatban voltak különböző nyilatkozatok különböző időszakokban, én szeretnék egy egyértelmű állásfoglalást az ön részéről, hogy ilyen terv van vagy nincs, és ha van, akkor milyen feltételekkel.

A másik kérdésem arra vonatkozik, hogy én nem értettem pontosan, hogy akkor a NATO-együttműködés keretében még milyen külföldi missziók vannak kilátásban az afgánon túlmutatóan, hogy ha ebben tudna esetleg orientációt adni.

Egyébként pedig én is kérdeztem volna a helikopterek ügyét, de azt hiszem, azt alaposan megbeszéltük. Viszont én azért szeretném tudni, hogy vannak-e olyan fejlesztések kilátásba helyezve, amelyek a szektoron túlmutatnak, és más szektorokban is beavatkozást igényelnek, hogy itt a következő négy évre vonatkozóan milyen tervei vannak önnek.

Arra az esetre, hogy ha minősített adatot kérdezek, kérem, jelezze, és akkor más módon fogjuk ezt megbeszélni, de szeretném tudni, hogy mi az aránya annak a két kontingensnek, tehát amelyik itthon van és itthon teljesít szolgálatot, illetve az a különlegesen képzett haderő, amely rendszeresen megy ezekre a külföldi missziókba, itt az arányszámok milyenek jelenleg Magyarországon, és ezzel kapcsolatban várható-e módosítás.

Köszönöm, ennyi.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke:
Lebbentse fel a fátylat, mi az a szektoron túlnyúló dolog?

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Honvédelem. Például munkahelyteremtő hatás vagy egyéb ilyen.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke:
Köszönjük. Nem értettem.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke:
Köszönöm szépen. Miniszter úr, nekem is lenne két rövid kérdésem. Az egyik. A katonai szolgálatok integrációja bekövetkezett - ha jól látom, kirtart mellette a miniszter úr -, én kérdezném, hogy azok a tapasztalatok, amelyek rendelkezésre állnak, annak alapján indokoltnak tartja-e még, bevált-e, milyen költséghatékonysággal járt, és adott esetben a szakmai része az indokolta-e ezt a döntést.

A másik a missziós tevékenység támogatása. Ezzel kapcsolatosan azok a költségvetési források, amelyek rendelkezésre állnak abban a kihívásban, amellyel szembeül a katonai szolgálat, azzal arányban állnak-e? Tehát én is visszakanyarodnék nagyon röviden a költségvetési kérdésekhez.

Ez a két kérdésem lenne. Öné a szó.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Egy nagyon egyszerű, egy nagyon világos kérdésre egy nagyon egyszerű nemet mondok, és őszintén zavarban vagyok, mert ön úgy tette föl a kérdését, hogy tervezzük-e a sorkatonaság újbóli bevezetését, mintha valaha bármiféle kétely vagy bizonytalanság lett volna. Úgy fogalmazott, hogy különféle nyilatkozatok voltak - soha nem voltak ebben a kérdésben különféle nyilatkozatok, mindig nagyon világosan megmondtuk, hogy nem tervezzük a sorkatonaság újbóli bevezetését. Gondolom, a saját

nyilatkozataimmal kíván szembesíteni, úgyhogy kérem, ha szabad nekem ilyet mondani, tegye meg, és most mondja meg, hogy e témában milyen különféle nyilatkozatokat tettem valaha, mert én biztos vagyok benne, hogy ettől eltérőt, mint amit most tettem, soha, semmilyen körülmények között nem tettem. Úgyhogy hálás leszek önnek.

A külföldi missziók tekintetében. Most nagyon szeretném megtalálni a papíromat a pontos számokkal, és nyilván meg is fogom. *(Keresi az iratot.)* A lényeg, hogy a mi ambíciószintünk ezer főnek a misszióban tartása. Ez egy elvi megközelítésünk, amely bizonyos időpontokban meg is valósul. Pillanatnyilag mintegy 700 katonánk tartózkodik talán tíz különböző pontján a világnak, ebből mintegy ötszáz NATO-misszióban vannak... - igen, itt van a végén: közel 700 katona három földrészen, 12 országban. Ezeket felsorolom önnek a teljesség és a jegyzőkönyv kedvéért: Afganisztán, Koszovó, Bosznia-Hercegovina, Szomália, Mali, Kongói Demokratikus Köztársaság, Közép-Afrikai Köztársaság, Nyugat-Szahara, Ciprus, Libanon, Egyiptom és Grúzia. Ugye afrikai kérdések már itt felmerültek, láthatóan már jelenleg is, ha szerény erővel is, ott vagyunk.

A katonák 60 százaléka NATO-, 30 százaléka EU- és mintegy 10 százaléka ENSZ-misszióban van.

A magyar kontingensekről. Itt volt konkrét kérdés is, ha jól emlékszem, hogy mekkora erővel vagyunk ott, akkor részletezzük. Van egy műveleti tanácsadó csoportunk 35 fővel; van egy Mi-17 légi tanácsadó csoportunk, ezek helikopter-kiképzők, 11 fővel; van egy különleges műveleti kontingensünk, ennek a létszámát, ha megengedik, itt a nyílt ülésen nem ismertetném; van egy logisztikai iskola Kabulban, ahol 9 katonánk oktat; van egy nemzeti támogató elemünk Mazar-e Sharifban, 28 fő; és több mint 40-en szolgálnak úgynevezett egyéni beosztásokban Afganisztán különböző katonai parancsnokságain.

Elnézést, hogy ilyen nehezen találtam meg ezeket a számokat.

A kérdése tehát ilyen értelemben megválaszolást nyert, az imént elhangzottak a honvédség létszámadatai. Elmondtam, hogy ezer főt gondolunk maximum ebből a létszámból egyszerre, és most mintegy 700 emberünk, kicsivel több mint 700 van ténylegesen külszolgálatban.

A szektoron túlmutató fejlesztések. Ezt én is nehezen tudom értelmezni. Voltak és vannak ilyen fejlesztéseink, hármat hadd említsek meg Az alföldi településeken rengeteg helyen láthatja azokat a szép kékre festett konténereket, amelyek a Honvédelmi Minisztérium irányítása alatt álló haditechnikai részvénytársaságok fejlesztő és gyártó munkáját dicsérik. Ezek az alföldi és általában a magyarországi ivóvíz arzénmentesítési programban vesznek részt. Ugye itt az ország beszorult, sokáig elhanyagolták ezt a kérdést, és a derogációs határidő lejártával komoly bírság fenyegette hazánkat, és ekkor az egyébként katonai alapképességnek számító víztisztító technológiát adaptáltuk, fejlesztettük, és mintegy 200 helyen telepítettük le ezeket az ideiglenes vízellátó műveket, amelyek tehát megtisztították a helyi arzénos vizet, és a helyi lakosok mindaddig - itt vannak idősek, csecsemők, akiknek az arzénos víz különösen káros -, odaballagva ezekhez a konténerekhez, tudnak vételezni egészséges vizet, amíg a végleges, a vízműveket érintő fejlesztések meg nem történnek, aminek eredményeképpen aztán minden otthonban a vízcsapból is arzénmentes víz folyik. Ez messze túlmutat a honvédelmi szektoron, és ez egy ma is élő és sikeres projekt. Mintegy ötmilliárd forintot fordított erre a kormány, és ezzel az összeggel a közeljövőben el is számolunk a kormány felé.

A következő fontos kérdés. Három különböző típusú drónt fejlesztettünk, és egy negyediket, ez egy célanyag a légvédelmi lövészetek számára. Pilóta nélküli

felderítő gépekről van szó, amelyeknek a polgári célú hasznosításához is komoly reményeket fűzünk. Ez egy integrált operációs rendszerrel együtt kifejlesztett eszközcsalád. Az első éles bevetése a tavalyi dunai árvíznél volt, Tát és Esztergom térségében figyelte meg ez a pilóta nélküli repülőgépünk, és adott real time, tehát valós idejű jelentéseket a vízügyi szakembereknek a gátak állapotáról. Ugye felülről jól látszik a gát színe, és az az átázottságára, állékonyságára enged következtetni. De ezek a gépek ugyanúgy felhasználhatók határvonalak megfigyelésére, állatállomány, halállomány vagy éppen gáz- vagy olajvezeték ellenőrzésére. Tehát komoly reményeket fűzünk a polgári célú hasznosításához és értékesítéséhez.

Óriási érdeklődés övezi a biolabor programunkat. Ez szintén még az előző ciklusban megkezdett fejlesztés, komoly állami fejlesztési támogatás is van mögötte. Ez egy olyan egyedülálló, úgynevezett negyedik szintű biztonsági előírásokat is kielégítő, mobil, huszonnégy óra alatt a világ bármely pontján telepíthető labor, amellyel a legkülönbébb járványokat, fertőzéseket lehet az analízis szintjén kezelni, tehát bármilyen anyagot meg tudnak vizsgálni, és a három, egymástól független energiaellátási rendszerének köszönhetően hosszabb ideig önfenntartó ez a labor. Tehát le lehet tenni az Antarktison vagy az őserdőben, és ott lehet hagyni, és a beadott mintákat tudja elemezni, legyen az vegyi anyag, legyen az vírus, vagy bacillus, vagy bármilyen más, elemzésre váró anyag.

Nos, ezek azok az a jelenleg már megvalósult fejlesztések. Hogy a jövőben a kitűnő feltalálók és mérnökök miket fognak kitalálni, arról ugyanúgy csak jóslni tudnék, mint a jövőbeni költségvetések alakulásáról, úgyhogy jóslásba nem bocsátkoznék.

Molnár Zsolt elnök úr kérdése a katonai szolgálatok integrációjára vonatkozott. Jelentős, évente mintegy kétmilliárdos megtakarításról számolhatok be. Természetesen az elmúlt időszak megnövekedett feladatai pótlólagos előirányzatok biztosítását is szükségessé tették, ezeket érdem szerint biztosítja a kormány, illetve a tárca, és a KNBSZ-nek komoly érdemei vannak. Úgy vagyok értesülve, hogy az igen tisztelt Nemzetbiztonsági bizottság az elmúlt időszakban többször is zárt ülésen betekintést kapott abba a munkába, és az elnök úr személyesen is figyelemmel tudja kíséreni azt a jelentőmunkát, amit bizvást kiemelkedőnek mondhatunk anélkül, hogy a dicsekvés bűnébe esnénk. De én hadd dicsekedjek az altábornagy úr helyett, úgy gondolom, a magyar nemzetbiztonsági szolgálatok közösségén belül kiemelkedő teljesítményt nyújtott az elmúlt fél évben a KNBSZ. Látom, hogy az elnök úr bólogat, ezt megerősítésnek veszem, és nagyon megköszönöm.

Köszönöm szépen.

Szavazás

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Bizottság! Akkor szavazzunk a miniszterjelölt úr támogatásáról.

Kérdezem a bizottsági tagokat, hogy ki az, aki támogatja azt, hogy Hende Csabát honvédelmi miniszterré nevezze ki az államelnök. *(Szavazás.)* 6 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 2 nem. Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* 6 igen szavazat és 2 nem ellenében a Honvédelmi és rendészeti bizottság támogatja azt, hogy a miniszterjelölt urat miniszterré nevezzék ki.

Köszönöm szépen.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Kérdezem a Nemzetbiztonsági bizottság tagjait, hogy kíván-e valaki szólni a szavazás előtt. *(Senki sem jelentkezik.)*

Ha nem, akkor én egy mondatot tennék hozzá. Igen, miniszter úr, abban önnek teljesen igaza van, hogy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat az elmúlt időszakban, különösen Ukrajna tekintetében, bizonyított - nem mennék ilyen rangsorba a hazai szolgálatok között -, azt hiszem, kiváló munkát végzett. Ennek is lesz köszönhető, hogy ellentétben a kormányzati közel sem kiváló munkával, erre tekintettel tartózkodni fogok a szavazáskor, hiszen ha valóban csak a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat irányítása, felügyelete kapcsán kéne döntenie, akkor amit ön mondott, az igaz, azonban van egy kormányzati szerkezet, van egy kormányzati teljesítmény, amire ez így már egyáltalán nem igaz.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki támogatja a miniszterjelölt úr kinevezést. *(Szavazás.)* 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 1 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás mellett a bizottság támogatta.

Köszönöm szépen a Nemzetbiztonsági bizottság és a Honvédelmi és rendészeti bizottság tagjainak a közös munkát. A miniszter úrnak további jó napot kívánunk!

KÓSA LAJOS (Fidesz), a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Akkor a Honvédelmi és rendészeti bizottság munkáját bezárom, és a kiküldött meghívónak megfelelően a következő bizottsági ülésre öt perc múlva a Parlamentben kerül sor. *(Derültség.)* Ott várom szeretettel önöket.

A miniszter úrnak, munkatársainak köszönöm szépen a megjelenést.

(Az ülés befejezésének időpontja: 18 óra 35 perc)

Kósa Lajos
a Honvédelmi és rendészeti bizottság
elnöke

Dr. Molnár Zsolt
a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Szűcs Dóra